மனமே ஜகத்! ஜாக்ரத்!

இதழ் 1

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

மனமே ஜெகத்! மஹாத்!

அகம் 1

வெளியீடு :
அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 227655

முதற்பதிப்பு : அகண்டஜோதி யாத்திரை வெளியீடு
செப்டம்பர் 27, 2011

பிரதிகள் : 350

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1.	ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபிதா குழந்தைகள்	2
2.	பற்று வரவு கடன்	10
3.	சேமிப்பு	14
4.	குரு சிஷ்ய பாவனை	22
5.	பரகருணையுடன் யோகமாயா செயல்படுவது என்றால் என்ன?	37
6.	நாம ரூப மயக்கம்	54
7.	ஓர் உண்மை	63
8.	கேள்வி பதில்	74
9.	திருக்குறுங்குடி சம்பவம்	77

எல்லாம் நீ!

(ஸத்திய வாக்கு) ①

ஸத்தியம் பேசு.
தர்மம் செய்.
நாவை அடக்கு.
கருணையோடு இரு.

ஸத்தியம் பேசினால், தர்மம் நிலைபெறும்.

ஸ்ரீ ஸத் குரு திருவடி துணை!

நம்பினோர் கெடுவதில்லை!

தெய்வம் மனுஷ்யாணம்!

யத் பாவம் தத் பவதி!

ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெயஜெயராம்,

ஓம்!!!

அகம்பிரம்மம், ஜெகம்பிரம்மம்,

அகமே எல்லாம்!

ஜெகம், பரமும், ஜீவர்களும்,

சிரிந்தால் இல்லை!

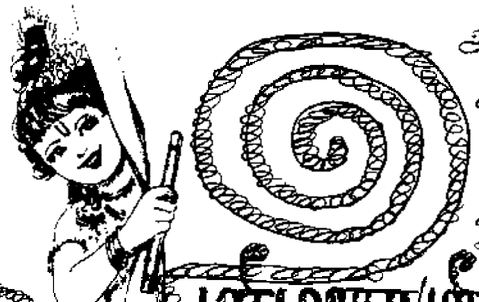

அன்பான மழலைகளே! ௨
நீங்கள் உங்கள்
ஸ்ரீமாதா! ஸ்ரீபிதாவிடம்
நம் அம்மா! சொல்வதென்
நீங்கள் செய்வதென்ன?
அதைப் பேசுகிறீர்களா!

1 ஸ்ரீமாதா/ஸ்ரீபிதா! குழந்தைக்கு

(1) சில சத்திய வாசகங்கள்!!!

நாமரூப ஜகஜீவ தோற்றங்களை, (அனைத்து ஜீவராசிகளையும்)

(உறவு சுற்றம் நட்புகளை) கண்டுகொள்ளாதே.

அவைகளும் உன்னைக் கண்டுகொள்ளாது.

அவைகளைக் கண்டிக்கவும்! தண்டிக்கவும்!

(வேதம்! விருப்பு வெறுப்பு! குற்றம் குறைகளை)

செய்யாதே. அவைகளும் உன்னை கண்டிக்கவும்! தண்டிக்கவும்! செய்யாது. அவைகளை

ஸ்ரீ பகவத் சொரூபங்களாக! பாவனை பண்ணு அவைகள் உன்னை பாதுகாக்கவும்; அனுகூலமாக அமையவும் செய்யும். இது ஸ்வய அனுபவமாகும்.

(பிரகிருதி உன்னை ரக்ஷிக்கும்)

ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபிதா குழந்தைகள்

என அறிவுரை கூறினால் அது அபசாரம் ③ ஆகும் என உணர்க. இப்போது நீங்கள் உங்களை ஆசிரியர் ஆக்க வேண்டாம் ஓர் சிறந்த மாணவி மாணவனாக குட்டி ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். அதுவே சிறந்த

② நீ ஆணாக இருந்தால், உன் ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபிதா! (மாதாவோ! பிதாவோ!) இருப்பவர்களுக்கு சேவை செய். எதிர்பார்ப்புடன் செய்தால் அது சேவையல்ல. அது வேலையாகும்.

நீ பெண்ணாக இருந்தால், பருவம் ஆகும் வரை! (திருமணம் ஆகும் வரை) உன் ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபிதா! இருப்பவர்களுக்கு சேவை செய். திருமணம் ஆகிவிட்டால் உன் ஸ்ரீபதிக்கு சேவை செய். இப்படி செய்யும் இருவகை! சேவையின்! தர்மத்தால் உன் கனிந்த பக்தியோ! உணர்ந்த ஞானமோ! உண்டென, அனுபவ ஸ்ரீ இவ்வாறு ஞானிகளின் அனுபவ வாக்காக உணர்கிறோம். உணர்த்துகிறோம்.

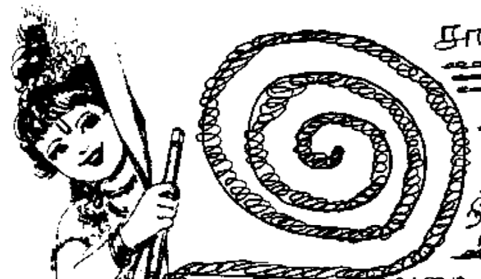

சாதனை ஆகும். (4)

பிற்காலம் உங்கள் குழந்தைகளுக்கு நீங்கள் ஆசிரியர் ஆகலாம். இப்போ வேண்டாம். அப்படி அறிவுரை கூறினால், அது உங்கள் பிற்கால வாழ்வை பாதிக்கும் என உணர்க.

(3) நீ பெற்ற குழந்தைக்கு மட்டும் அறிவுரை கூறலாம் கூறியே ஆக வேண்டும்.

அது பாசமல்ல, பந்தமல்ல, பற்றல்ல அது உன் குருதியின் அம்சமாகும். (மற்றவர்க்குக் கூறாதே.)

அது உன் தர்மமாகும். அப்படி நீ கூறும் அறிவுரை, சீறு, ஆனால் கடிக்காதே! என இருக்க வேண்டும்.

அங்கு உன் மனம் வெந்து போகக் கூடாது. "அவர்கள் மனம் நொந்து"

இனிமையில், கடினம் இருக்க வேண்டும்.

நான், என்னது என்று! "என் குழந்தைகள் என்ற எண்ணமிருக்க வேண்டும்"

அக்குழந்தைகள் அதைக் கேட்டு நடந்தாலும், கேட்க மறுத்தாலும் இது பரியகவான் கருணையே என ஆனந்தம் அடைய வேண்டும்.

"விதியைப் பகிர்ந்து கொண்டோம் என திருப்தி அடைக.

ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபிதா குழந்தைகள்

இப்போ நீங்கள் உங்களை

கீழ்படிய கற்றுக் கொடு(5)

த்தீண்டால் குட்டி(ரு)

இருமி பதவி பின்

தானே கிடைக்கும் என உணர்க.

(4) அங்கு குழந்தைகள் எப்படி இருக்க வேண்டுமெனில் ??????????

(நாம் முதலில் அறிய வேண்டிய தெய்வம்)

(A) ஸ்ரீ அன்னையும் ! தந்தையும் ! முன்னறி தெய்வம் என இருக்க வேண்டும்.

(சேவை செய்)

(B) ஸ்ரீமாதா ! ஸ்ரீபிதா ! பேண் என இருக்க வேண்டும். "வே" "ண்" என எண்ண வாகாது.

(அறிவியல் மக்கும் பெண் அல்ல)

(C) ஸ்ரீ தந்தை ! சொல்மிக்க மந்திரமில்லை என இருக்க வேண்டும்.

(D) ஸ்ரீ தாய் ! சொல் துறந்தால் வாசகம் இல்லை.

(தாய் சொல் மீறல் மோசடி வீடு நமக்கு இல்லை)

என பண்புடன் இருவர் வாசகங்களையும்

அவர்கள் செயல்களையும் ! எதிர் வார்த்தையோ ! மறுப்பு வார்த்தையோ ! பேசாமல் ஏற்க வேண்டும்.

குறிப்பு :- வாம் நடத்தும் அத்வைத பாடம் உங்களுக்கல்ல. உங்கள் ஸ்ரீமாதா பிதாவுக்கே. நீங்களும் அவர்கள் நிலையை பெற்றுவிட்டால் அப்புறம் அத்வைதம் ஏற்கலாம். இப்போதைக்கு ஏற்றால் அது தோஷமாக மாற வாய்ப்பு உண்டு என உணர்க.

(6) பெற்றோர்கள் தம் குழந்தைகளை, கரும்பு, சுடும், வார்த்தை தாராவீ திட்டினால் அது சாப பாபமாக மாறும். அது குழந்தைகளின் பிற்கால வாழ்க்கைப் பாதையிலும் அன்பிலே வலியும் அதிகாரத்தால் குறியும்.

(5) குழந்தைகளுக்கு மட்டும்.

ஸ்ரீமாதா, ஸ்ரீபிதா, தாத்தா, பாட்டி, இவர்களுக்கு எந்த எதிர்பார்ப்பும், கருதாமல் சேவை செய்யவோ மற்றும் வயதில் பெரியவர்களிடம், மதிப்பு மரியாதை! வேண்டும். மேலும் ஒரு முக்கியம். (அலக்ஷியம் கூடாது) உங்கள் அன்னை தந்தையர்களிடம், இங்கு நடைபெறும், ஞானமாடங்களை, உங்கள் மனதில் கொண்டு நம் அப்பா, சொல்வதென்ன? நீங்கள் சொல்வதென்ன? செய்வதென்ன? என்ற அறிவுரை கூறக் கூடாது. அப்படி அறிவுரை, நீங்கள் கூறினால், உங்கள் மனதில் அஹங்காரம் மேலோங்கும், என அறிக. இப்போது அதை வளரவிட்டால், பின்னர் அதை (அஹங்காரத்தை) அழிக்க முடியாது.

நம் குழந்தைகளுக் குள்ளும் ஸ்ரீபகவானை இருக் கிறான் என மெய் யாகவே உணர்ந்து விட்டால் குழந்தைகளிடம் அதிகாரம் ஆதிக்கம்! செலுத்த முடியாது. பாசமிகுந்தவராக அன்பாக உங்கள் குழந்தைகள் உணர்ந்தால் அது ஸ்ரீபகவானின் கருணையாகும்.

ஸ்ரீமாதாவின் அவர்கள் கூறுவதை! அப்படியே பணிவுடன் மறுப்பு வார்த்தை! எதிர்ப்பு வார்த்தைகள் கூறாமல்! ஏற்க வேண்டும். அப்படி ஏற்றுக் கொண்டால் உங்கள் பிறவியின்! விதியை! ஸ்ரீபகவானின் மாயா! ஏற்றுக் கொள்ளும் என அறிக.

அப்படி, ஏற்பதால் உங்கள் வருங் காலம்! எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதை, ஸ்ரீபகவான் ஏற்றுக் கொள்வார். உங்கள் பிற்கால வாழ்க்கையின் இக்கல சிரமங்கள்! கஷ்ட நஷ்டங்கள்! சூரியனைக் கண்ட பனிபோல், விலகும் இது சத்தியம்.

பிற்கால உங்கள் சந்ததியால் ஸ்ரீமஹான்கள் தோன்றவும் வாய்ப்பு உண்டென்பது, ஸ்ரீமஹான்களின் அனுபவ வாக்காகும்.

குறிப்பு:- ஒழுக்கத்தின் பாடம் உங்களுக்காகும் ஞான பாடம் உங்களுக்கல்ல. பிற்காலம் இயல்பாக அவை சாத்தியம் ஆகும் இது சத்தியம்.

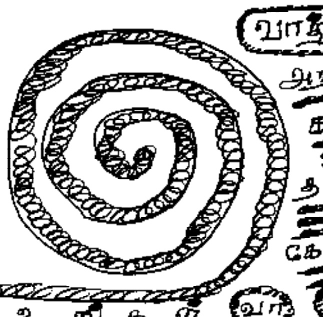

வாத்தியார் (ஆசிரியர்)
அதிகம் பேசுகிறார்,
கண்டிக்கிறார்,
தண்டிக்கிறார், என்று
கேட்பது போலிருக்கிறது.
உங்கள் வாய்ஜாணம் கவனம் தேவை.

அன்பான எம் மழலைச் செல்வங்களே.
உங்களின் இந்த பருவம் பூ & பிஞ்சு !
பருவமாகும். உங்கள் ஸ்ரீமாதா / ஸ்ரீபிதா / பருவம்
காய் & முற்றாத காய் ஆகும்.
எம் போன்று கனி ஆகும் பருவத்திலிருக்கிறார்கள்.
அவர்கள் நிலையில் அவர்களுக்கு யாம் கூறும்
ஞானப்பாடங்களை, நீங்கள் / இன்றுவே, நீங்கள்
பிஞ்சிலேயே பழுத்து வெம்பி விடுவீர்கள்.
உலகத்திலும் உதவமாட்டீர்கள். உண்மைக்கும் உதவமாட்டீர்கள்.
உங்களுக்கு இப்போது ஒற்றைபாடம் :- ஓர்நாம ரூப ஒன்ற
ஸ்ரீபகவானிடம் / மாறாத பக்தி / பொறுமை /
அன்பு / கருணையில் / வளரும் ஒழுக்கம் /
பிறரிடம் சொல்வாலும் / செயலாலும் / அடங்கு
பிறரை அடக்காமல், நாவடக்கமாக இருப்பது
வேண்டாத எண்ணம் வேண்டாம்.

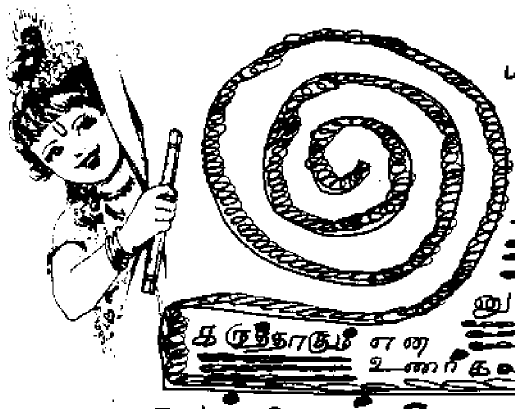

ஸ்ரீபண்டரியில்! ஸ்ரீபகவான்! புண்டரீக பக்தனுக்கு! கூறிய உபதேச கருத்தாகும் என உணர்க. (9)

பெற்றோர் & குழந்தைகள்!

ஸ்ரீமாதா! ஸ்ரீபிதா! ஸ்ரீகுரு! ஸ்ரீதெய்வம்!

என்ற ஸத்திய வாக்குக்கு இணங்க,

(1) குழந்தைகளுக்கு! ஸ்ரீமாதா! ஸ்ரீபிதா! ஆகிய இருவரும். கண்கண்ட! நடமாடும்! பேசும்! குறை தீர்க்கும்! தெய்வம்! என அறிக.

(2) கைப்பற்றிய கணவன்! தொட்டுத் தாலி கட்டிய மனைவிக்கு! தெய்வம் & குரு! ஆகும்.

(3) பதிக்கேற்ற சதி ஆகிய, மனைவியே! தொட்டுத் தாலி கட்டிய, கணவனுக்கு! குரு! ஆகும்.

(4) குழந்தைகளுக்கு! பள்ளி ஆசிரியர்! உலக வழிகாட்டும் குரு! ஆவார். பெற்றோர் தெய்வ வழிகாட்டும் குரு ஆவார்.

கண்ணன்

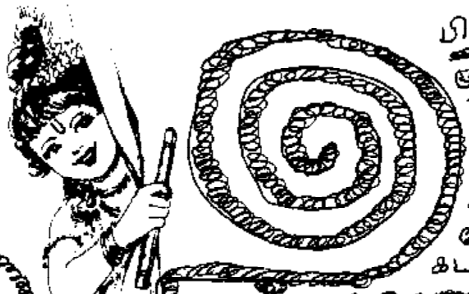

பிராரப்தம் அனுபவித்து
முடிந்தால் பற்று வரவு
தொடராது. (10)
நான் எனதையும்
ஆத்திர அவசர
வேகத்திலும் பற்று வரவு
கடன் தொடர்கிறது.

(உ)

பற்றுவரவுக் கடன்!

(6) (A) (B) பிறர் செய்யும் தீமையையும்! மறந்துவிடு
நீ செய்த நன்மையையும்! ,, .

1. வினைக்கடன் கழிகிறது என ஆனந்தம் அடைக.
2. நம் பொறுமை கடும் ஓர் பாடம் ,, ,, ,, .
3. இது ஸ்ரீ பகவானின் கருணையே ,, ,, ,, .
4. நன்மையும் தீமையும் மன எண்ணமே ,, ,, ,, .
5. கொடுத்ததை வாங்குகிறோம். ,, ,, ,, .
   வாங்கியதைக் கொடுக்கிறோம். ,, ,, ,, .
6. நாம் கொன்றது நம்மை வதைக்கிறது. ,, ,, ,, .
7. நாம் தின்றது நம்மை இம்சிக்கிறது. ,, ,, ,, .
8. நாம் பாதுகாத்தது நம்மைக் காக்கிறது. ,, ,, ,, .
9. இது ஓர் கனவுக் காட்சியே. ,, ,, ,, .
10. இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நவமே! ,, ,, ,, .

உன்பிராரப்த கர்மா (11)
நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும்
உன் ஆத்திர! அவசர வேகமானது! அந்த
வெறியினலே ஓர்
பற்று வரவுள்ள! ஆகாமிய கர்மாவை! உண்டுபண்ணுகிறாய். அந்த வேகத்தினால் அதை நீ உணராய்.

(7)

பொருள் கடன்:- தந்தையின் கடனை அவன் பெற்ற பிள்ளை அடைத்தே ஆகவேண்டும்.

புண்ணிய பாபக்கடன்:- ஆணோ! பெண்ணோ! அவரவர் கொண்ட கடனை! அவரவரே அடைக்க வேண்டும்.

இங்கு ஒருவர் கடனுக்கு ஒருவர் பொறுப்பல்ல.

எத்தனை ஜன்மா எடுத்தாலும்; நாம் பட்ட கடனை! நாமே அடைக்க வேண்டும். இதுவே விதியாகும்.

ஆகவே தான் இப்பிறவிச் சுழல் நீடிக்கிறது.

ஒவ்வொருவரும், விபரம் தெரியாமலேயே; இதில் மாட்டிக் கொள்கின்றனர். இம்மனதிற்கு நினைப்பும்! மறப்பும்! இயல்பான தன்மை (மறந்துவிடுகிறது) யினால், இதை சிந்தித்து செயல்பட இயலவில்லை என உணர்க. இது எப்படி இயல்பாகவும்! கடின உபாதை இல்லாமலும்;

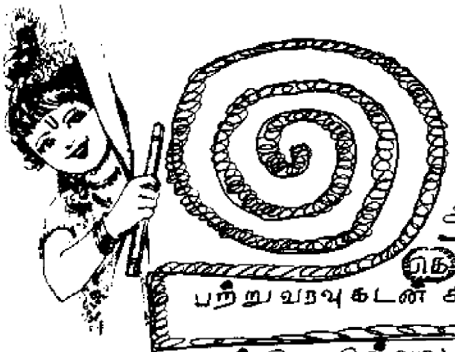

ஆத்திர அவசர வேகத்தை ஒருத்தால் போதும் பற்று வரவு கடன் சிக்கல் ஏற்பட்டு விடும்.

முயற்சி பயிற்சி இல்லாமலே ஒன்றுக்கொன்று, எப்படி பரிமாற்றம்! (பகிர்ந்து) கொள்ளாமல் பருகிறது தீருமே?

பாசம் பற்றின் மோஹா வேசமும் அவை நிறைவேற வாய்ப்பில்லாமல் கோபா வேசமும் கொண்ட ஓர் வெறியாட்டத்தின் உந்துதலால் புண்ணியம் & பாபம் ஆகிய இரண்டையும், ஒன்றுக் கொன்று இயல்பாக பகிர்ந்து கொள்கின்றனரே அறிக.

(குறிப்பு:- காமத்தால் வருவது மோஹ ஆவேசமாகும். (காமம் தீர வழியாறு) தீராத கோபத்தால் வருவது கோப ஆவேசமாகும்.

பூ பூச்சிகளும்! பறவைகளும்! மிருகாதி ஜன்மங்களும்! ஜீவ ஜந்துக்களும்! மனம் படைத்த மனிதர்களும்! மற்றும் அனைத்து ஜீவ சௌரூபங்களும் மோஹ, காம, கோப, ஆவேசத்தால் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக, வேக வேகமாக, வாட்டி அவற்றை, இன்றும் கண்ணுக்குக் கண்ணெதிரே காணலாம்)

பற்று வரவு கடன்

13

சீக்கிரம்! சீக்கிரம்!
அவசரம்! அவசரம்!
என்றநிலையில் வேகவேகமாக
தொடரும் கர்மா அநீதியும்
அநியாய கர்மாவின் தொடர்
ஹானியாக முடியும் என அறிக.

இப்படி இனவிருத்தியின்! கர்மாவை
பகிர்ந்து கொள்ளும் வேகத்தில் (கலி தோஷத்தால்)
சஞ்சாரம் செய்கின்றன. எல்லா ஜீவ வர்க்கங்களும்!
சீக்கிரம்! சீக்கிரம்! சீக்கிரம்! அவசரம்! அவசரம்! அவசரம்!
என எடுத்த கர்மாவை! முடிக்கவும்! இன்ப மோஹத்துடன் வேகவேகமாக
புதிய கர்மாவை தொடரவும்!
பருவேகமாக, கர்மாவின் பற்றுவரவை
நடத்திமுடித்துக் களிக்கின்றன. → கூடுகின்றன. அகவை கர்மா

குறிப்பு:- தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்துணர்ந்து விட்டால்
ஆத்ம ஞானம் பெற்றுவிட்டால். எந்தக் கடனும் இல்லை
பக்தி! யோகம்! மந்திரம்! ஸித்திகள்! முதலிய எந்தச் சாதனை
செய்தாலும், பிறவிக் கடனை அடைக்க முடியாது.
ஆத்திர அவசர வேகத்தில் அப்பிறவிக்கடன் தெரிவதில்லை.
பொறுமை! அன்பு! பணிவு! நம்கடன் நமக்கே தெரியும்.
பற்றுவரவின் (வினை) அனுபவம் கலியுக தர்மமாகும்.

சேமிப்பே வசியமாக (14)

எண்ணினால் ஸ்ரீபகவானை நீ மறந்து விடுவாய். ஸ்ரீபகவானையே நீ எண்ணினால் உன்னால் சேமிக்க முடியாது. எல்லாம் இயற்கையாகவே ஆனந்தமாக நடைபெறும்.

(3)

சேமிப்பு

இதனை வந்ததே பற்று வரவுக்கடன்.

ஆதியில் சேமிப்பும் இல்லை.
அது தேவையும் இல்லை.
மீதியில் (கடைசியில்) சேமிப்பு இல்லாமல்;
வாழ்வே இல்லை என ஆகிவிட்டது எனை உணர்க.

ஆனாலும், சேமிப்பே இல்லாமலும் வாழலாம்.
சற்று கடினமே ஆனாலும்,
அவன் நம்பினால் ஆனந்தமாக வாழலாம்.
(ஸ்ரீபகவானை)
ஆனால் ஆடம்பரமாக (இன்பமாக) வாழமுடியாது.

ஆடம்பரம் வேண்டுமா? அமைதியின் ஆனந்தம் வேண்டுமா??
(நோ சாய்ஸ்) (யுவர் சாய்ஸ்)

(A) ஆதியில் நவதானியம் / பணம் / பொன் / நவமணிகள் இல்லை.
ஆனால் காய் / கனி / கிழங்கு / கிளைதழைகள் / உண்டு.
இறைவன் படி அளக்கிறான்; என்ற ஓர் பழமொழி உண்டு.
இவர்கள் கேட்டதை, அவன் கொடுப்பான். அவன் கொடுத்தே ஆக வேண்டும்.
(ஸ்ரீபகவானின் கடமையாகும்) (இது இயற்கையின் நியதியின் விதி ஆகும்)

15

உணவு வகைகள்

எதையும் வேகவைப்பதும் இல்லவே இல்லை. ஆதலும் மாமிசம் சாப்பிடுபவரும் எவரும் இல்லவே இல்லை. கலியுகத்தில்தான்! உயிர் வதையும்! மாமிச உணவும் வந்தது.

மேலே கூறிய நான்கில் எந்த உணவை! இவர்கள் விரும்புகிறார்களோ அதே உணவு! அந்த ஒருவேளைக்கு மட்டும் இயல்பாக எந்த முயற்சியும் இல்லாமல் கிடைக்கும். (அடுத்த வேளைக்கு, வேணும் என்ற, எண்ணம் அவர்களிடம் இல்லை) (இங்கு விரும்புவது அறிவு. தடுமாறும் மனம் இல்லை) அது இல்லை.

ஆகவே திருப்தி அமைதியான்! ஆனந்தம்! உண்டு.

(B) ஆனால் இன்றைய கலியில், எத்திய வாசகம்:—

சேமிப்பே நாட்டின் சிறை/ என

(அன்று வானமே கூரை. பூமியே படுக்கை) என இருந்தது.

நல் மதி அகி விட்டது. இதை மாற்றவோ! மறுக்கவோ! விலக்கவோ! இனி முடியவே முடியாது. (ஆனாலும் முடியும்)

(1) வாண்மையை! சேமிக்க அணையை கட்டி ம்மையை நிறுத்தி விட்டான் இன்றைய கலியுக மனிதன்! என உணர்க.

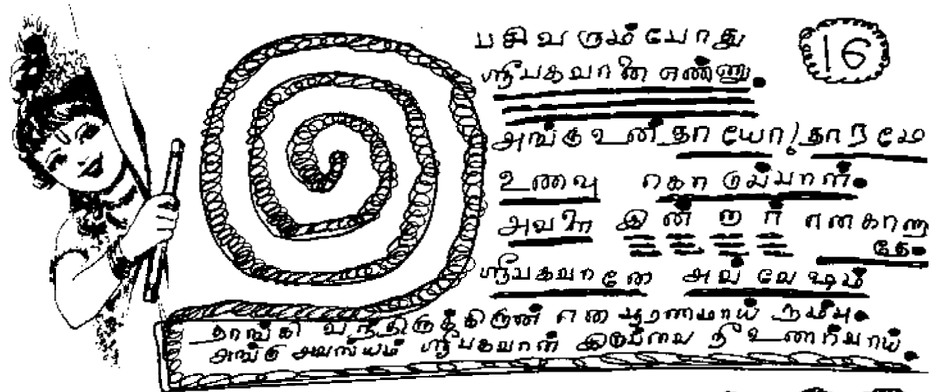

பசி வரும்போது ஸ்ரீபகவானை எண்ணு. (16)
அங்கு உன் தாயோ/தாரமோ உணவு கொடுப்பார். அவரை இன்னார் என காணாதே. ஸ்ரீபகவானே அவ்வேஷம்.

௨ ஸ்ரீபூமிமாதா! அள்ளி அள்ளி தந்த கனி வளங்களை! நவதானியங்களை விரும்பியதை! விரும்பிய வாறு! தந்தாள். அன்று ஆனந்தமடைந்த இம்மனிதன் பேராசையால்! செயற்கை உரங்களைப்போட்டு மகசூல் [illegible] பெருக்கெண்ணி தேவைகளையும்! ஆசைகளையும்! பெருக்கியவாறு; அதிகமாக எதிர்பார்த்தான். மற்றொரு முறையால், தானியங்களை சேகரித்து சேமித்து! தானியக் கிடங்குகளில் பதுக்கவும்! செய்தான். இப்படி இருநிலைகளில் உண்மையான தர்மத்தை தெய்வத்தை மறந்த தன்மையினால்; ஸ்ரீபூமிமாதா! தன் கனிவளங்களை உள்ளே இழுத்துக் கொண்டாள் என அறிக.

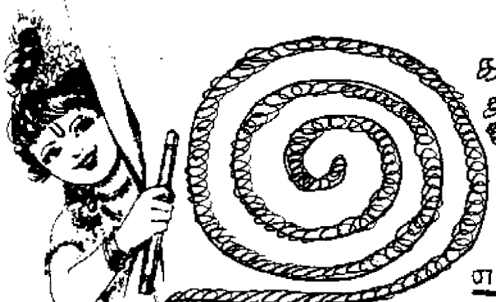

17

கஷ்டம்! கவலை!
துன்பம்! துயரம்!
பசி & பிணி
வரும் போதுதான் ஒருவன்
ஸ்ரீ பகவானை எண்ணுகிறான்.
எண்ண முடியும்.
எச்சிரமமும் இல்லாதவன்
சரீர இன்ப போக மோகத்தில் மூழ்கி விடுகிறான்.
அதனால் வினைப்பதிவு தொடர்கிறது என அறிக.

வான்மழையையும்! ஸ்ரீ பூமிமாதாவையும்!
அவசியம் மருத்தி!

பேராசை! போட்டி! பொறாமை! ஆசை! தேவை!
என கலி தோஷத்தில் சிக்கிக் கொண்டு,
திருப்தி & அமைதியான் ஆனந்தத்தை மறந்து
இன்பத் துன்பத்தில் மாட்டிக் (இன்றைய மனிதன்) கொண்டான்.

சேமிப்பு தேவை இல்லை என்பதின் உட்கருத்து:

1. அடுத்த வேளைக்குத் தேவை ஏற்பட்டால் தான்! அத்தேவைக்காக, ஸ்ரீ பகவானை எண்ண வேண்ட முடியும்.
2. கொடுத்தவனை எண்ணுவதால் நாம் எடுக்கும் பொருளில் தோஷமில்லை.
3. கொடுத்தவனை எண்ணாமல் அவன் பொருளை எடுத்தால், புண்ணியபாவம்! பற்று வரவு! கடன் தொடரும்.
4. அவனை எண்ணி அவன் பொருளைத் தொடும் போதுதான், பற்று வரவுக் கடன் நிராசமாகும் என உணர்க.

ஆத்திர அவசர வேகத்தால்!
ஒன்றை தொடும் போதும்;
கர்மா பண்ணும் போதும்;
பிராப்தத்தை (18)
மிஞ்சிய கர்மா
பற்று வரவுடன்
மனத்துமாற்றத்தால் ஒருவனை பற்றுகிறது.

(5) பசிவரும் போது ஸ்ரீபகவானை வேண்டினால்;
அவன் கிருபையால் கிடைக்கும் பொருளோ! பணமோ! உணவோ!
உபாதை (பண்ணாமலும்; இல்லாமலும்;) (ஹி)(னி) பற்று வரவு!
இல்லாமலும்; (கணக்கு முடிக்கும் நிலையிலும்;) அமையும் என அறிக.

(6) உடைமை & உரிமை! என்ற போராட்டத்தோடு;
(எனக்கு வேண்டும் நான் தரமாட்டேன்) என
பொருளையோ! பணத்தையோ! உணவையோ! எடுத்தால்; (ஹி)(னி) பற்று வரவு
மேலும் மேலும் பிணியும் தீராத அவஸ்தையும் உண்டாகும்.

(7) பணமோ! பொருளோ! உணவோ! தேவையென ஓர் (ஆ)(சை) உண்டாவது, உன் பிராரப்த கர்மாவே.
அதை ஸ்ரீபகவானை! மறந்த நிலையில்; நாமரூப (மோ)(ஹ) ஆவேசத்தாலும்; (கோ)(ப) ஆவேசத்தாலும்
ஆத்திர அவசர வேகத்தால் மனம் பிணைவது; நிலைதடுமாற்ற வினை பற்று வரவு! தொடர்பாகும். அஃது
ஸ்ரீபகவத் சிந்தனை இல்லையென அறிக.

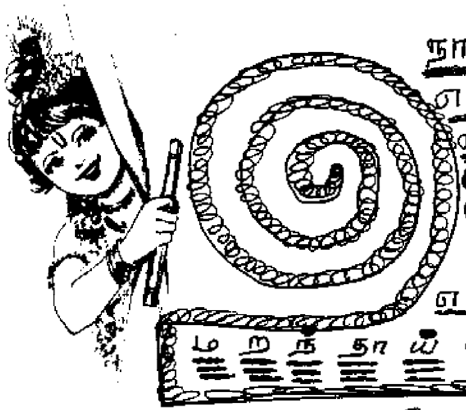

நான்! நான்! என்றும், (19)

என்றவ்! என்றவ்! ,, ,

எனது! எனது! ,, .

மார்பைத் தட்டும் நீ

அங்கு உன் அப்பன்

ஸ்ரீ பகவான் தான் உரிமையாளன்

என்பதை ஏன் இப்படி

மறந்தாய் எனத் தெரிகிறதா???

சேமிப்பு இல்லாமலும் வாழலாம் – ஆனால்

ஆடம்பரமாக வாழ முடியாது. அது தேவை இல்லை.

ஊர் உலகம் / உறவு சுற்றம் } புகழ ,, ,, ,, ,,.

மனைவி மக்கள் / கூடிக் குலாவி } ஜே ஜே என ,, ,, ,, ,,.

உடன் பழகி களியாட் / டதலை மூத்த } குடிக்க ,, ,, ,, ,,.

சிற்றின்ப நுகர்ச்சி

(கார்! பங்களா! ஆர்ப்பாட்ட

போலி வாழ்வை! } ,, ,, ,, ,,.

ஆ........ ஹ........ வ்?

திருப்தியின் அமைதி ஆனந்தமாக வாழலாம்.

இறை & குரு உணர்வோடு ,, ,, .

நம்மிடம் இருப்பதிலும்!

கிடைப்பதிலும்! நடப்பதிலும்! போதும் என ,, ,, .

எல்லோரும் நல்லவரே

,, நம்மவரே } என்ற நேர்மையில் ,, ,, .

நடப்பதெல்லாம் நலமே

கொடுத்ததை வாங்குகிறோம் / வாங்கியதைக் கொடுக்கிறோம் } ,, ,, ,, ,,.

சரீரத்தையே நான் என்ற அஹங்காரம்! உடல்
" அதிகாரம்!
" ஆதிக்கம்! நான்
என்பதை உணர்வாயாக
அவை களை சர்வநாசம் செய்து
நீயே! உன்னில்! உனதே!
என மெய்யாகவே ஆக்கிக் கொண்டால் செய்வது ஏது?

இறைக் குரு உணர்வோடு, சர்வார்ப்பணமாக
வாழ்வை சாதனையாக! ஏற்றுக் கொள்வதனால்
வினையின் பாதிப்பு இல்லாமல் ஆனந்தமாக வாழ்வோம்.

பற்று
சொந்த பந்த பாசம் நாசமாகி
அதிசய பந்துக்களின் துணையோடு " " .

ஸ்ரீபகவானே அம்போதைக்கும் போது
தெய்வம் மனுஷ்யரூபம் என்ற நிலையிலும்,
தெய்வம் தோன்றத் துணையாய் " " " " .
எங்குமாய்! ஏகமாய்! எல்லாமாய்!
ஸ்ரீபகவானின் இருப்பை உணர்ந்த "
பேதைசக் குறைத்தும்!
பார்வையை ஒன்றுபடுத்தியும்! " " .
குற்றம் குறை யற்ற அ பே த நிலையிலும்,
அதை ரசிக்கவும்!
ஆனந்த பரவசகவும்!
தீன பந்துவாகவும்! " " .
ஸ்ரீபகவான் இணையாக இருக்க
சர்வம் சமர்ப்பணமாகு அவரிடம்

சேமிப்பு

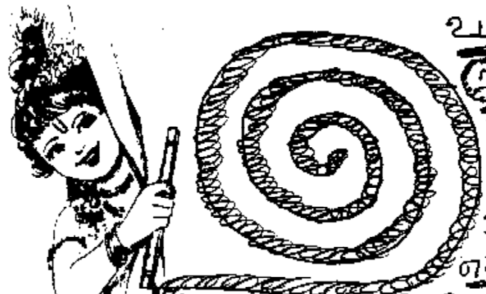

உடலையும்! உடைமைகளையும்!
நான் என்ற உரிமை
கொண்டாடாமல்
இருந்தால் போதும்.
எல்லாமாய்! எங்குமாய்! ஏகமாய்
அவனும் நீயும் நிறைந்திருப்பதை உணர்வாய்.
அந்த சேமிப்பு ஒன்றே நீ ஏந்து
நீ சேமிப்பைக் குறைத்து! குறைத்து!
இல்லாமல் செய்யும் போது. உனது
சர்வார்ப்பண! மகிமையால், உன்
இச்சையின் தேவை அறிந்து.
(ஆசையின் தேவையறிந்தல்ல)
அப்போதைக்கப்போது. (இருவேளைக்கு அல்ல
ஏனைய முறையிலும். (ஆடம்பரமல்ல
துன்பமில்லாமலும்
இனிய நிலையிலும். (ருசிக்கு அல்ல
பசிக்கு ஏற்றதை.
தரும் பிராயாசை இல்லாமலும் (இயல்பாகவும்
மற்றவர் கர்மா சேராமலும். (உன் கர்மாவை மட்டும்)
உலகம் கண்டு கொள்ளா நிலையாலும் (நீ உணரும் நிலையில்)
த்குவா பக்குவம் அறிந்து.
(பரிபக்குவானின் மாயா) ஸ்ரீ பப்பிர கிருதி!
உலகோர் உறவண்ணையீ, உன்னைக் கவனிக்கும்.
இது இந்த ஏழ்மைபக்தியத்தின் ஸ்வய அனுபவமே.

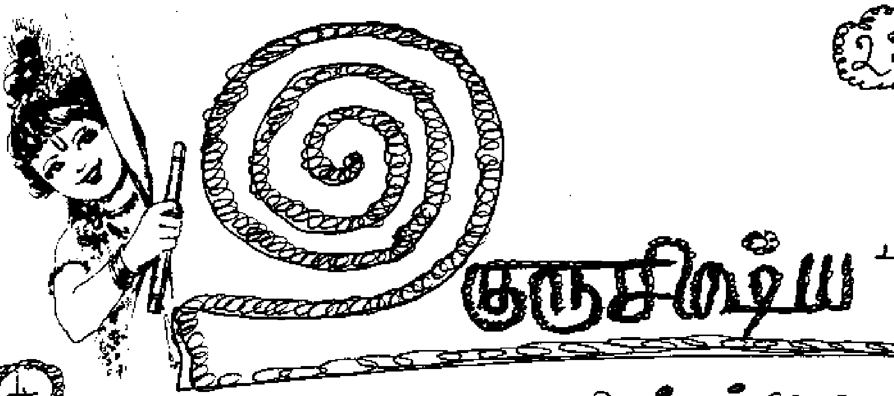

குருசிஷ்ய பாவனம்

(4)

ஓர் குழந்தை, ஓர் ஸந்தான விளக்கம் கேட்டது?

பூரணம் :- என் அன்பான பாபா ஜீ! ஓர் சிறிய விளக்கம் தேவை :- (A) ஓர் ஸத்குருநாதன் சமாதி கூடும் போது, தன்னிடம் உள்ள, அணுக்கத் தொண்டர்களில், தம் வைப்ரேஷனைப் பகிர்ந்து (ஸத்சிஷ்யர்களிடம்) கொடுத்து விட்டுச் செல்வார் என பேசப்படுகிறதே அதனுடைய, உண்மை & இன்மை என்ன?

(B) சேவை செய்பவர்களுக்கும்! ஞானப் பாடம் கேட்பவர்களுக்கும்; உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமை என்ன? அது எந்த வகையில்?

(C) சேவை முக்கியமா? ஞானப்பாடம் முக்கியமா? இதில் கருத்து வேற்றுமை/பாகுபாடு காரணம் என்ன?

ஆகிய இந்த மூன்று கேள்விகளுக்கும், எளிய முறையிலும், உடனே விளங்கும் வகையில், பதில் வேண்டும் பாபா? இந்த கேள்வியை/கேட்ட குழந்தை பாப நாசம்/ ஆகும் என உணர்க.

குரு சிஷ்ய பாவனை

மின்சாரம் எப்படி

23

கண்களுக்குத் தெரி
யாதோ! அப்படியே
ஆ த் ம வை ப் ரே ஷ ன்
என்ற ஆ ன் ம ஒ ளி யு ம்
கண்களுக்கு தெரியாத அதிர்வு பவர் ஆகும்.

ஓர் ஸத்குரு/ தாம்

முதலில் கேள்வி:-
சமாதி கூடும் போது, தன்னுடைய உண்மை, அணுக்கத்
தொண்டர்களிடம்; தம் வைப்ரேஷனை/ப் பகிர்ந்து
கொடுத்து விட்டுச் செல்வார். என பேசப்படுகிறதே;
அதனுடைய உண்மை & இன்மை / என்ன?

பதில்:- ஓர் ஸத்குருவுக்கு/ ஸத்சிஷ்யன், என்னும்
அணுக்கத் தொண்டன், என்றும் பேதம் இராது.
(சாமான்ய சிஷ்யன்)
இருக்க முடியாது. இருக்க இயலாது. அப்படி இருந்தால்
அவர் ஸத்குருவல்ல. அவர் சாமான்ய குருவே.
எதை உணர்க. அ பே த த்ரு ஷ் டி யோ டு/
கூடியிருப்பவருக்கு, பே த பா வ னை / இராது.
அப்படி இருந்தால், அவர் ஸத்குருவல்ல என உணர்க.

மேலும் இக்கேள்வி மிக மிக முக்கியமான காரணம்.
இதுவரையிலும் இவ்விளக்கம் வரவில்லை அதுவே தரவில்லை
ஆதலே கவனம் தேவை.

மகிஸி! கிரைண்டர்! ௨௪
T.V., மின் விசிறி! ஆகிய வைகளின் இயக்கத்தை வைத்து எப்படி உணர முடிகிறதோ, அப்படி அனைத்து ஜீவ சரீரங்களின்!

1 காலாதீத பர சொரூபம்! என்பது, அகண்ட சமுத்திரம் ஆகும் என உணர்க.

2 ஓர் ஸத்குரு! அச் சமுத்திர ஜலம் நிறைந்த ஓர் குட ஜலமாகும். அது ஸ்ரீ வ்! இவ்வாதாரம்.

3 ஓர் ஸத்சிஷ்யன்! என்பவன் அச் ஜலம் ஓர் அளவுள்ள குவளை ஜலமாகும். இது ஜீவ் உள்ளா! ஜலமாகும் என உணர்க.

அச்சீவ் என்பது ஜீவ & ஈச கர்த்துத்வமாகும்

ஸ்ரீகுருதேவர் நடத்தும் நாமைம்பாடமாதை இறை ஒலியாகவும்! பிர ஒலியாகவும்! நிலகண்டு, வரும்! எனமட்டுமே உணர்க.

ஜீவ ஜீவி அவ்வ. அப்படி வந்தால், அவர் ஸத்குரு ஆகார் எனவும் உணர்க.

இயக்கத்தை வைத்து (25)
எப்படி உணர்கிறேனோ
அப்படி உரைவாம்.
காலாதீத பர சொரூபம்
என்பது ஓர் அகண்ட
பவர்ஸ்டேசன் ஆமே
அது போவதும் இல்லை. வருவதும் இல்லை.

ஒவ்வொரு முறையும், பாடம் நடைபெறும்
போதெல்லாம்; அச்சிஷ்யனுடைய
சிரத்தை! நம்பிக்கை! வைராக்கியம்! ஏக்க உருக்கம்!
இவைகளை அனுசரித்து, ஞானநஸ!
சாநாம்ஸம்! அக்குவளை ஜலத்தை
நிரம்பும் என அறிக. அப்படி நிறையும் போது,
காலக்கிரமத்தில் அக்குவளை! குடமாகு
மாறும் என உணர்க. இந்த ஞான ரஸ ஸாராம்ஸம்
அக்குவளை உள்ளே, செல்லும் போதெல்லாம்.
அச்சீவ் திறந்து திறந்து மூடும்!
என அறிக. குவளையும் குடமாக மாறும். அப்படி மாறிய முடிவில்,
ஜீவ & ஈச கர்த்ருத்வ த்துவம் நாசமாவே.
அவர் முன் அமர்ந்து பாடம் கேட்பவர்களில்
ஏப்பேதமும் கிடையாது. அவர்களுடைய
ஸத்சிஷ்யன்! ஸாமான்ய சிஷ்யன் என்பதெல்லாம்
வாக்கிய ஜாலகமே.

கொடுத்து பெற்றுக் (26)
கொள்வதும் இல்லை.
கூடுதல் குறைவுமில்லை
ஓர் ஜீவன் முக்தன் ஜீவ
சூக்ஷ்மம்
சமாதி ஆகும் போது,
பக்குவ ஆன்மா எவராயினும்
உடன் இருக்கும்
அதை உணர முடியும்.

சிரத்தை! நம்பிக்கை! வைராக்கியம்! உருக்கம்! ஏக்கம் தான் அங்கு முக்கியம் இடம் பெறுகிறது என உணர்த்து.

அவரை அவர் வாக்கியத்தையும்!
,, ,, சேவையையும்!!

நம்பினோர் கெடுவதில்லை

அவர்! சமாதி கூடும் நோக்கிலும்:
,, பரத்தோடு கலக்கிறார் என்ற ஓர் உபசார வசனம் உண்டு.
அவர் வந்தால் தானே போவதற்கு?
,, வரவும் இல்லை. போகவும் இல்லை. எந்நிலையிலும்
,, அதுவாகவே இருக்கிறார் இதுவே சத்தியம்.
(ஸ்தூலம் வந்தது. அது மறைந்தது)
பாடம் நடத்துபவருக்கும்! பாடம் கேட்பவருக்கும் கதை திரியில் சொல்லும் ஓர் உபசார வசனமாகும்; உண்மையல்ல.

மின்சாரம் பாய்வதை (உ)
எப்படி உரைமுடியுமோ?
அப்படி உபாதைகள்
இவ்வாறியல் மட்டும் உரைவாம் இது இந்த ஞானியின் அனுபவம்.

இந்த உபசார வசனப்படி கூறுவதானாலும்,
அவர் சமாதி கூடும் நேரம் கண்டேன்
அகண்டப் பேரொளியுடன்!!
கலந்து மயமாகிறது என, உபசாரமாக கூறுவோம்.
ஆனால் உண்மையல்ல. அது சமயம் உடன் இருப்பவர்
எவராயினும் முன் கூறிய நியமால்,
பக்குவ ஆன்மாவாக! இருந்தால் மட்டும்
அவர்களுள்ளும் நிறைகிறார் என
பொருள் கொள்ளலாம். அங்கு வேண்டியவர்!
வேண்டாதவர்! என்ற பேதம் இல்லை.

குறிப்பு :- காலாதீத பூரணம் என்றுமே, அது எந்த
உபாதைகளும் இல்லாதது. கூடுதல் குறைவில்லாதது.
போக்கு வரவற்றது. ஏகமாய்! எங்குமாய்! எல்லாமாய்!
நீக்கமற நிறைந்திருப்பது, என அனுபவ ஞானிகள்
வாக்காக அறிவோம்.

நீ திறந்து திறந்து மூடும் என்பதன் கருத்து ஓர்ந்திடுவாயோ? ௨௮

கவனமின்மை ஆகும் மறுநியாயில் வலியகர்மா".

அவர் சமாதி கூடும் நேரம் ஓர் பக்குவ ஆன்மாவுக்கு/ அவர் இருந்தாலும் தம்முள் ஓர் ஒளி (ஒன்று) இயல்பாகவே கவர்ந்து நிறைவதை உணரவாம்.

அறிவு காண முடியாது இந்திரியம் (இனையோர் உணர முடியாது)

ஒளி வந்தது. அது சென்றது. அது கவர்ந்து மறைந்தது.

என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்லி தெய்வாம் உண்மையில்லை உபசார வசனமே. அப்படி கூறுவதெய்வாம்?

நாமும் அப்பெரும்பாக்கியம் பெறுவோம் என்று திட உணர்வு பெருகுவதற்காக ஓர் நம்பிக்கையை ஊட்டுவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட அறிவின் கூர்ந்த திருஷ்டியாகும் என அனுபவ ஸ்ரீமஹான்கள் வழிக்காக அறிகிறோம்.
(அத்வைதத்தின் ஸ்வய அனுபவம் அலை)

குரு சிஷ்ய பாவனை

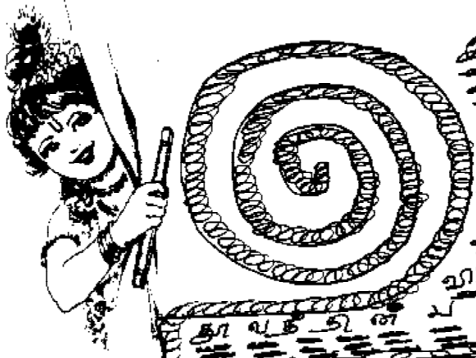

இவ்வாண்டில் (29)

உவமையின்மை நாசமாக வேண்டுமானால் அந்த பொறுமை வேண்டும்.

பிழையின் கருமை நாசமாக வேண்டுமானால் தாயத்தின் பணிவு வேண்டும்.

(B) கேள்வி :- சேவை செய்பவர்களுக்கும்! ஞானப் பாடம் கேட்பவர்களுக்கும்! உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமை என்ன? அது எந்த வகையில்? (உ) சேவை முக்கியமா? ஞானப் பாடம் பாராயணம் முக்கியமா? இதில் கருத்து வேற்றுமை வரக் காரணம் என்ன?

பதில் :- முன்பே இக்கேள்விகளுக்கு, எம் ஸ்ரீ அன்னை காவிரி மாதா! விளக்கம் தந்துள்ளார். இருந்தாலும் இப்போது கொடுக்கும் விளக்கத்தையும், அதில் இணைத்து, சுவைக்கவும்.

சேவையும்! ஞானப் பாடமும்! வெவ்வேறு நிலையில் ஒரே அனுபவம் கொடுக்கும் என உணர்க. அதாவது வெவ்வேறு! நிலையில் செயல்பட்டாலும், அதன் பலன்! ஒன்றே என உணர்க. ஒன்று (சேவை) பிரவர்த்தியாக தோன்றும். மற்றொன்று (ஞானப்பாடம்) நிவர்த்தி மார்க்கமாகத் ,,

ஸ்ரீஸத்குரு கிருபையினால் இப்பலன் ஒன்றில் முடிவுறுமென அறிக.

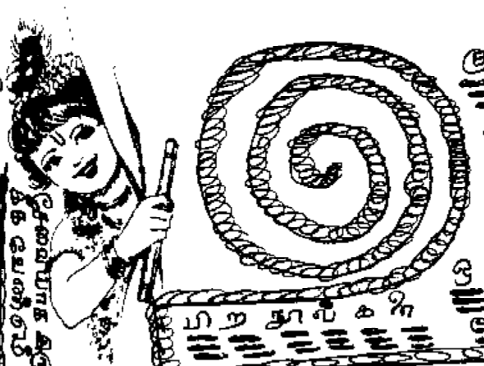

சேவையாக இருக்க வேண்டும் வேண்டியாக இருக்கலாகாது என உணர்க.

சேவை செய்பவர்கள் | உள்ளத்தில் அவர்கள் சேவை எப்படிப்பதிவாகிறது என்றால்?

எல்லாம் நீ குருதேவா!!

எல்லாமே குருதேவா!!

என்ற நிலையால் ↑ குருவே எல்லாம் | என்றும்; குருவுக்கே எல்லாம் என்றும்; குருநாம ஸ்மரணையுடன் அனைத்து கர்ம காரியங்களும் | நடைபெறுவதால், அது (நிஷ்காம்ய கர்மாவாக) ஸத்கர்மாவாக நடைபெறுகிறது. ↑ முடிவுறுகிறது. என அறிக.

அதாவது பிரவர்த்தியில் நடைபெற்று நிவர்த்தியில் முடிவுறுகிறது என உணர்க. இது ஏன் இப்படி நடைபெறு ஒன்று வந்த திறது என்றால்? இங்கு ↑ விதியை | கர்மாக்களும் அறியாமையின் ஆகாமிய | " ? நடைபெற்று ஸ்ரீவிதியும் சர்வநாசமாகின்றன. என ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

ஸத்ஸங்கம் என்பது:- (31)

கேள்வி புதிவினால்

சந்தேகம் தெளிந்து வரும்.

மன முடிச்சு அவிழ்க்கப்படும்.

தர்மா தர்மங்கள் செயலிழக்கும்.

பலருக்கும் பலநிலைகளில் தெளிவு உண்டாகும்.

சேவை செய்யும் இவர்களின் கர்ம பலத்தை!

ஸத்ஸங்கம் & பாராயணம்!

இவைகளில் முழுமையாக அனுபவித்து

அதன் பலனை! சேவை செய்பவர்களுக்கும்

பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்கள் என உணர்க.

சேவையின் பலத்தை ஸத்ஸங்கத்தார்

இயல்பாகவே அடைகின்றனர் என அறிக.

ஸத்ஸங்க பலனை சேவையிலேயே ஈடுபடுபவர்கள்

இயல்பாகவே அடைகின்றனர் என அறிக.

ஸத்ஸங்கம் & பாராயணம்! இவைகளால் மனம்

நாசம் அடைகிறது என உணரவும்.

சேவையின் பலத்தால் (மு)(வி)(னை)

நாசம் அடைகிறது என உணர்க.

மனதால் வினையும், வினையால் மனமும் இணையும்

நிலையில், வினையின் ஆதாரமான உடல்! நாசமடைகிறது.

ஸத்குரு கிருபை

பெறுவதெவ்வாறு?

சிரத்தை, நம்பிக்கை, வைராக்கியம், உருக்கம், ஏக்கம், கண்ணீர் பெருக்கம் இவை, முறையாக பெற வேண்டும் என அறிக.

உடல் நாசமடையும் போது, வினைநசிக்கும் போது விதேக முக்தி, இயல்பாகிறது.

ஸத்ஸங்க பாராயணத்தால், மனோநாசமாகும் போது ஜீவன் முக்தி, இயல்பாகிறது.

இரண்டும் ஒரே நேரம் ஏக காவதீதிவி, வாம். (ஜீவன்முக்தியும் விதேகமுக்தியும்)

அல்லது, முதலில் இயல்பாக ஜீவன் முக்தி அடைந்து சரீரம், சேவை அல்லது தர்சனம் இவைகளுக்காக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, பின் பரக்கருணையால் விதேகமுக்தி இயல்பாக கூடலாம்.

ஆகவே?

ஸத்குரு, திருவையிளவி, பஜம்
ஸத்ஸங்கம் & பாராயணம் & சேவை

ஆகிய இம் மூன்றுமே, இணைந்த நிலையில், ஜீவன்முக்தியும் விதேக முக்தியும், இயல்பாக ஸாத்தியமாகும் என அநுபவஞானிகள் வாக்காக அறிகிறோம்.

பாராயணை என்பது:-

எல்லாம் ஒன்றே
அந்த ஒன்றே நீ
அந்த ஒன்றே யாம், எமக்கு
அன்னியமாய் எதுவும் எவரும்
இல்லை
என்ற, ஸத்திய வாசகம் தைல
தாரை போல், உள்ளே செல்லு[illegible] செலுத்துவதாகும்.

பிரவர்த்தியில் நடைபெற்று, நிவர்த்தியில் முடிவுறுகிறது

இதன் உள் ஆழ்ந்த கருத்து:-

ஸாமான்ய குரு, இறை அம்ஸமாகும்.

பரகுரு, பர ”

இறை சொரூபத்திற்கு ஸத்கர்மா என்றொன்றும்

பர ” எந்த கர்மாவும் இல்லை

ஆனால் ஸத்தியத்தை, நோக்கிச் செல்லும், ஓர்

பக்குவ ஆன்மாவானவன், கர்மாதாவத்துடன்தான்

ஜனிக்கிறான். அக்கர்மா நாசமாக வேண்டும்.

அக்கர்மா, நாசமாகும் நிமித்தமாக பரஅம்ஸ நிஜவானது,

யோகமாயா, பரகருணையுடன், செயல்படுகிறது.

ஆகவே அப்பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு, கர்மா தொலையும்

நிமித்தமாக பிரவர்த்தியை, கடைபிடிக்கொண்டு

நிவர்த்தியில் முடிக்கிறது என்று ஞானிகள் சொல்வர்.

ஸத்ஸங்கம் & பாராயணம்! சேவை ஆகிய 3+ இம்மூன்றும்! வெவ்வேறு நிலைகளில் செயல்பாடாகும். அனுபவம் முதிர்ச்சி அடையும்போது ஜீவன் முக்தியையே கொடுக்கின்றன.

ஆகவே எந்த கர்மாவாயும் ஞானத்தை அடையமுடியாது! எனச் சொன்ன ஸ்ரீ மஹான்கள் இக்கருத்தையும் வெகு வெகு ரகஸ்யமாக! சொல்லி வைத்தார்கள்.

விசாரஞானம் ஞானம் வேறு!

எந்த கர்மாவாயும்! ஆத்ம ஞானம் இல்லை என்பதே வேத வேதாந்த கருத்தாகும்.

ஆனாலும் கலியுகம் வெகு வெகு வெகு வெகு கடினமான காலமாக இருப்பதால், ஸத்குருசேவைக்கு முதலிடம் கொடுக்கும் நிமித்தமாக இக்கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்று ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

(சேவை செய்யவேண்டும். வேலை வேண்டாம்)

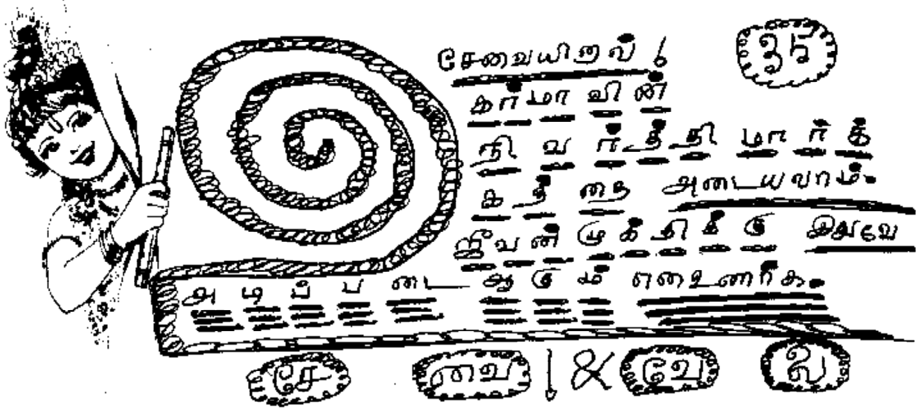

சே வை | & வே லி

1. தற்கவனத்தோடு செய்வது —— சேவை ஆகும்.
மற்கவனத்தோடு ,, —— வேலி ஆகும்.

2. புலன் கருதாது ,, —— சேவை ஆகும்
எதிர்பார்ப்புடன் ,, —— வேலி ஆகும்.

3. பிறரைக் கவனியாமல் தாமே ஸ்வயமாய் ,, —— சேவை ஆகும்.

4. பிறரை வேலி ஆக்கிக் கொண்டு குற்றம் பார்த்து ,, —— வேலி ஆகும்.

5. இறை & குருநாம ஸ்மரணையுடன் ,, —— சேவை ஆகும்.
உணர்வுடன் பேசிக் கொண்டே ,, —— வேலி ஆகும்.

6. சேவையிறைவு அளித்தும் பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கையில் ,, சேவை ஆகும்.
கிடைக்குமா கிடைக்காதா? நடக்குமா? நடக்காதா? என்ற சந்தேகமுடன் ,, வேலி ஆகும்.

7. சர்வார்ப்பண உறுதியுடன் ,, சேவை ஆகும்.
நான்! எனதுடன்! கடும் உழைப்பும் வேலியே ஆகும்.
↓
கூடிய இந்த ரஷும் போதும்.

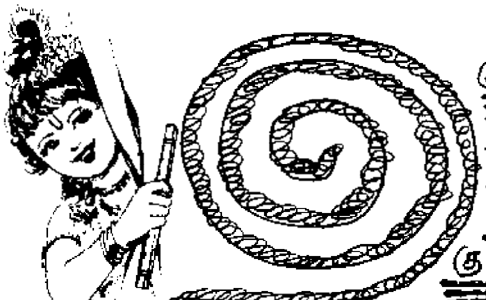

குரு நாதா! என்றால்; 36

நமக்குள் இருக்கும்
அந்தர்யாமியை
மட்டும் குறிக்கும்.

குருதேவா! என்றால்;
உன் உபாசனா மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபகவானையும் குருவையும் சேர்த்து இணைக்கும்.

(A) எல்லாம் நீ குருதேவா!

(B) எல்லாமே குருதேவா!

இவ்விரண்டு வாக்கியத்திற்கும்

இரண்டு குருநாதர்! ஆதிஸ்ரீமஹான்கள் கூறுகிறார்கள்.

(A) எல்லாம் நீயே குருதேவா!

எல்லாம் நீயே என்றால்; அஹங்காரம் நாசமாகிறது.
" " " அதிகாரம் ஆதிக்கம் " .
" " " மானம், ஈனம், சூடு, சுரணை, லஜ்ஜை, வெட்கம், கூச்சம்
முதலிய அபிமானம் } இவை அழிந்தும் சரிவ ".
உடைமை & உரிமை }

(B) எல்லாமே குருதேவா!

எல்லாமே குருதேவா என்றால் ஜடம் கடம் படாதிகள் (அசைவன! அசையாதன! எல்லா ஜீவவர்க்கங்களும்) நாமரூபத்துடன் சர்வநாசமாகும்.

பரமாத்மா என்றும், மாயாவையும் வைத்து விளையாடும் ஓர் கண்டபரம் என உணர்க. (37)

ஸ்ரீ வாத்மா | என்றும் மனதை வைத்து விளையாடும் கண்டபரம் என உணர்க.

(௫)

கேள்வி :—

பரக்கருணையுடன் யோக மாயா | செயல்படுகிறது என்று சொல்கிறீர்களே! செயலற்ற பரத்திற்கும் | செயலுற்ற மாயாவுக்கும் | (A) எப்படித் தொடர்பு உண்டானது? (B) எது எதனால் இயங்குகிறது? (C) எதை எது எப்படி ஆட்படுத்தும்? (D) இவ்விரண்டின் (பர இருப்பு & மாயா இயக்கம்) ரகசியம் என்ன? இந்த 4 கேள்விகளுக்கும் ஒட்டுமொத்த ஒரே பதிலாக வரவேண்டும். விளக்கம் ஸ்பஷ்டமாக இருக்க வேண்டும்.

பதில் :— (அனுபவமாகவே புரிந்துகொண்டே) நல்ல பயனுள்ள கேள்வியே. கவனம் தேவை.

காலாதீத பர சொரூபத்தை | ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் | குறிப்பிடும் போது :— அனந்த கோடி சூரிய ஒளியும் | அதன் முன், ஓர் மின்மினிப் பூச்சியின் ஒளியை ஒக்கும் என்றும், அது அகண்டப் பேரொளி என்றும்

மனதை வைத்து (38)

விளையாடும்

விளையாட்டானது

நான்! என்னுடைய! எனதிறல்!

சஞ்சலம் துன்பங்களுக்கும்

தானே உண்டுபண்ணிக் கொண்டு மீளாத துயரம் அடைகிறது.

பால் போன்ற வெண்மை என்றும்; பூரண சந்திரனைப் போல்! குளுமை! என்றும்;

அகண்டானந்த சுக சொரூபம்! என்றும்

வொதுவாத பிரம்மம்! என்றும்; உபசார வசனமாக சொல்லி வைத்தார்கள்.

ஆனால்? அது!

யாம்! யானாகவே! இருக்கிறோம் என்றும்;

எமக்கு அயலாக யாவரும்! எதுவும்! இல்லை என்றும்; நான் தானாய் இருப்பை மட்டும்! உடையதாக இருக்கிறது என்றும்; சொன்னார்கள்.

அதை வைத்து, கொடுக்கும் விளக்கம் எல்லாம் உபசார வசனமேயன்றி; உண்மையல்ல என்று உணர்க.

(மெய்க்கு! பொய் விளக்கம் தரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம்)

பரகருணையுடன் யோகமாயா செயல்படுவது என்றால் என்ன?

39

உண்மையில் இல்லாத
துயரம் இல்லவே
இல்லை
சர்வார்ப்பணம்!
முழுமை பெருந்தன்மையால்
துயரம்! கஷ்டம்! கவலை! போக்குகிற
சர்வார்ப்பணம் பூரணமாறும், ஆனந்தம் ஒன்றே உண்டு.

ஆகவே இப்போது கொடுக்கும் விளக்கமும்:—
ஸ த் தி ய த் தி ற் கு ! அ ஸ த் தி ய விளக்கமே ஆகும்.
அப்பர சொரூபத்திற்கு அகண்டபரிபணமணி என்றும் "அகண்டானந்த சமுத்திரம்" சொல்லலாம்
உ வ மா ன மே! உண்மையில்
பரத்தையும்! பரஅம்ச, பரமாத்மா & ஆத்மாவையும்,
இயக்கம் அற்றது! இயக்கம் உற்றது! ஓர்
விளக்கம் தருகிறோம். ஆகவே இந்த ஏழை பரதேசி
வைத்தியத் தொழினிக்கும்படியும் மெய்யன்பர்கள்!
திருவடிகளிலும்! சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து
உங்கள் அனைவரின் திருவடித்தாளையே! எம்!
சென்னி சூடிக்கொண்டு, அவன் கைப்பதுமையாகவும்
அவன் கைப்பேனாவாகவும், இதை ஆரம்பிக்கிறது
என உணர்க.

மண்ணில் பரத்தில்
கோடானு கோடி 40
நாமரூபங்கள் தோன்றவரும்
இருக்கலாம்! விளையாடலாம்!
மாறலாம்! மறையலாம்!
ஆனால் மண்! மண்ணாகவே! இருக்கும்.

(A) மண்! மண்ணாகவே! இருந்தது. இருக்கிறது.
இருக்கும். இது நாவம்! தேசம்! வர்த்தமானம்! நாமம்!
ரூபம்! குணம்! குறி! மனம்! வாக்கு! காயம்! ஆகிய
இபேதமும்! கடந்ததான இல்லாததான பரப்பி
ரம்மம்! பரசொரூபம் (விளக்கம் மேலே) ஆகும் என உணர்க. இங்கு ஓர்தோற்றம் உண்டென்றும் இல்லை என்றும் சொல்லலாம்

(B) தான் தானே மற்றொன்று போல் பிரகாசித்தது என்ற
நிலையில் அம்மண்ணே/தான் தானாய் இருகிட
பாறைகள்! ஆன என்றறியாவிடில் மகேசன்!
ஹயன்! ஹரி! ஹரன்! ஸப்தரிஷிகள்! மற்றும் சிவ
மஹத்துக்கள் என்றறியாவிடில் இருப்பவை
நம்முடைய காணப்பிரமம்
என்றும்; பரம் என்றும் சொல்லலாம்.

(C) மேலே கூறியவைகளின் நிழல்
யோகமாயா! ஓர் கடும் ஆற்றல் மிக்க சக்தி
எனமட்டும் சொல்லலாம்.

பரகருணையுடன் யோகமாயா செயல்படுவது என்றால் என்ன?

மண்ணுக்கு பாரத்திற்கு (41)

அணியமாய் எவரும்! எதுவும்! இல்லவே இல்லை யெனின்: திட உணர்வு ஒருவனுக்கு இருக்குமாகில் அவன் இந்த நாமரூப ஜகஜீவ கோடிகளில் மயங்கான்.

(D) ஆற்றலும்! இயக்கமும்! உள்ளதான யோகமாயா! முன்பு கூறிய பிரம்மத்தின்! பரிபூரண அம்ஸம் பெற்ற தன்மையிலேயே, தோற்றம்! இருப்பு! இயக்கம்! இவை அனைத்தையும் மாயா ஒருங்கிணைந்து பெற்றுக் கொண்டதென சொல்லலாம்.

உபசார வசனமாகவும்! உண்மையின் விளக்க பாடமாகவும்! இப்படி பொய்யை செய்யாத பாவனை செய்யும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது

(E) மாயா இல்லையேல், பிரம்மம் தோற்றம்! இருப்பு! இயக்கம்! ஆகிய ஒன்றும் பெற இயலாத் தன்மையிலே, பிரம்மம் இல்லை என்றும் மாயாவே உண்மை என்றும் சொல்லும், அவல அறிவு உண்டாகி விட்டது.

பரமாத்மாவும்! ஜீவாத்மாவும்! (4) இயங்கலிலும் ஆவல்?

முறையே மாயாவும்! மனமும்!

இணைந்தே இயங்குகிறது என உணர்க.

"மன என்னமே சஞ்சல துன்பமாகும்"

(F) இதன் விளக்கம் என்னவென்றால்?

ஈச சிருஷ்டியை யோகமாயாவும்!

ஜீவ சிருஷ்டியை லோகமாயாவும்!

ஏற்றுக் கொண்ட தன்மையினால்

மாயாவால், ஈசனும்! ஜீவனும்!

பந்தப்பட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லலாம்.

(மாயாவாலும் மனைகாயும்)

(G) ஜீவ ர சுஷ்டிப்பின் நிமித்தம்

ஈச பந்தம் உண்டானது.

உறவு! சுற்றம்! நட்பு! ர சுஷ்டிப்பின் நிமித்தம் ஜீவ பந்தம் உண்டானது.

குறிப்பு:- ஜீவராசியால் சிருஷ்டி! ஸ்திதி! ஸம்ஹாரம்! நிமித்தமாக ஈசனுக்கு பந்தம் உண்டானது. உறவு! சுற்றம்! நட்பு! காம்பாரம் ஆசையால் ஜீவனுக்கு! பந்தம் உண்டானதென அறிக.

பரகருணையுடன் யோகமாயா செயல்படுவது என்றால் என்ன?

ஈசனுக்கும் ஜீவனுக்கும் (ஈ+ஜ) முறையே அரசன், தாயதி என்ற தொழிலால் பேதம். இனத்தில் இருவரும் மானதஜனமே ஆகும். ஆகவே இனத்தில் இருவரிடமும் பேதம் இல்லை.

ஈசன் என்றால் பரமாத்மா ஆகும்.

ஜீவன் என்றால் ஆத்மா ஆகும். (ஜீவாத்மா ஆகும்)

சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், என்ற முத்தொழிலே ஈசபந்தம் ஆகும்.

நான், என்னுடைய, எனது, என்ற பாசப்பற்றின் பிணைப்பே, ஜீவபந்தம் ஆகும்.

I உலகை ரக்ஷிக்கிறேன் என மாயாவால், பரமாத்மா (ஈசன்) பந்தப்பட்டான்.

குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கிறேன் என, மனதால், ஜீவாத்மா (மனிதன்) பந்தப்பட்டான்.

இருவருமே, பரப்பிரம்ம அம்சமே.

ஒருவன் மாயாவால் விளையாடுகிறான். ஒருவன் மனதால் விளையாடுகிறான்.

மனமே ஜகத் மனமே மஹத் இதந் ।

மற்றோர் முறையில் [illegible]
குடமாகவும்!
குவளையாகவும்!
என்று பார்க்கிற வேறுபாடு
அளவு வேறுபாடும்
ஆகும். ஆனால் ஜீவத்திலோ
வேதமில்லை. ஆகவே பரமாத்மாவும்! ஜீவாத்மாவும்
ஒன்றே.

J ஒருவன் பெரிய குடும்பி!!!

ஒருவன் சிறிய குடும்பி ஆகும்!!!

ஒருவன் நான்! எனதை! விட்ட நிலையால் நாம் என ஆனான். ஆகவே அவன் ஆனந்தம் அடைந்தான்.

ஒருவன் நான்! எனதை! விட முடியாத நிலையில் இன்ப துன்பம்! அடைந்தான் (அது ஜனனமரணமாயி நின்று)

K மேலே கூறிய இருவரும் விளையாடுகிறார்களே என்று! வேறு கதை இல்லை. கதை சொல்வதும்! கேட்பதும்! மனம் தான்! என்றுணர்ந்தால் போதும்.

மனிதன் தான் மனதை விட்டால் போதும்.

நான்! என்னில்! எனதை! முழுமையாகவிட்டால் போதும். விளையாட்டும் காட்சிக் கதையும் இல்லை.

பரகருணையுடன் யோகமாயா செயல்படுவது என்றால் என்ன?

மற்றோர் அடையாளம் (45)
ஏ- ச- ன் உவமையும்
ஜீவர்களையும் நாமிக்கும்
பெரிய குடும்பி ஆனாம்.
ஜீவன் உறவு சுற்றம்!
ஆலய சொந்த பந்தங்களை
நாமிக்கும் சிறிய குடும்பி! அவரும் குடும்பியே!

ஓர் உதாரணம் :- கயிற்றில் பாம்பு வந்ததும், கட்டையில் கள்வன் வந்ததும், சிப்பியால் வெள்ளி வந்ததும், கல்லில் நாய் வந்ததும், மரத்தில் யானை வந்ததும்,

அதிஷ்டானமான (ஒன்று) இருந்தால், நானே ஆரோபமான (மற்றொன்று) வந்தது.

அதிஷ்டானம் இல்லையானால், ஆரோபம் இல்லையல்லவா?

அதிஷ்டானம் (பிரம்மம்) ஆகும் எனவுணர்க.

அதில் தோன்றிய நாமரூபமனைத்தும் ஆரோபமே.

மேலே கூறியவற்றில் அனைத்தும் இயற்கையின் சௌரூபமாகும்.

ஆனால் கல்லில் வந்த நாயும், மரத்தில் வந்த யானையும், இயற்கையில் செயற்கையாக வந்ததாகும்.

முன் கூறிய அனைத்தும் இயற்கையான மாயாவின் சிருஷ்டியாகும். ஆனால் கல்லின் நாயும், மரத்தின் யானையும்,

ஈசனும் ஜீவனும் (46)

இறையே மாயா

வாயும்! மனதிறையும்

விளையாடுகிறார்கள் ஈசன்

அவஸ்தைப்படவில்லை.

ஜீவ கர்த்ருத்வத்தை விடமுடியாத்

தன்மையினால் ஜீவன் அவஸ்தைபடுகின்றான் என்று

பேசப்படுகிறது.

இயற்கையான மாயாவில் மறைமய

உருவான

தேவை ஆசை! ஆசை தேவையில்! நிறைவுள

நாமரூபங்களாகும். இயற்கையை! இயற்கையாகவே!

பார்ப்பதிலும் (தொட்டு) அனுபவிப்பதிலும், தோஷமில்லை.

இயற்கையைச் செயற்கையாக மாற்றிப் பார்ப்பதும்

(தொட்டு) அனுபவிப்பதும், தோஷமாகிறது என உணர்க.

அத்தோஷமானது, உடைமை & உரிமையாவிட்டு

உண்டாகிறதென உணர்க.

ஆரம்ப ஞானப் பாடம்! ஏற்கும் சில

அறியாமையின் பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு! அதாவது

அறியாமையும் சரிவர மறையவில்லை. அறிவு ஏக்கம்

ஆரம்பமானவர்க்கு மட்டும் சொல்வதாவது:-

அது சும்மா இருக்கவாமே! இப்படி சிருஷ்டியாதி காரியங்களை, ஏன் செய்ய வேண்டும்? ஏன் இப்படி அவஸ்தையை

உண்டு பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும்? காலத்தை ஏன்

விரயம் செய்ய வேண்டும்? எனக் கேட்கிறார்கள்.

அதற்கே ஆசை! ஆசையே அவஸ்தை! என உணர்க.

பரகருணையுடன் யோகமாயா செயல்படுவது என்றால் என்ன?

கல்லில் நாயும்! மரத்தில் யானையும்! (47)
நாமே வந்த கப்ப.
ஆசை தேவை! தேவை ஆசை
என்ற நிலையால் மனதால்
வந்ததாகும்.
அதேபோல் உலகின் நாமரூப
ங்கள் தாமே உண்டாகவில்லை. அவைகளை

அவர்களுக்காக இதைச்சொல்கிறேம்.

(A) நீயும் பிரம்மமே! எல்லாம்
பிரம்மமே!

(B) உன்னையும்! அவர்களையும் அவைகளையும் உண்டு
பண்ணிய ஈசனும்! பிரம்மமே!

(C) காலாதீத பரமும்! பிரம்மமே!

(D) மேலே கூறிய மூன்றுக்கும் இடையே
புகுந்து விளையாடுவது மாயாவும்! அதன் மகனை
மனமும்! தான் என உணர்ந்து விட்டால்,
மயக்கம்! கலக்கம்! பயம் ஏன்! எப்படி ஏற்படுகிறது?

(E) இப்படி மயக்கம்! கலக்கம்! சந்தேகம்! பயம்! என
சொல்வது எல்லாம் நான்! எனது என்ற ஜீவ கர்த்ருத்வம் தானே?

மனம் வசம் அகப்பட்டிடும் (4+8)

மனிதனே!

தேவை ஆசையென!

நாமரூபங்களாகத் தானே உண்டு பண்ணிக் கொண்டு நான்!

ஏனென்றால் பிரிந்து கொண்டு பட்டுப்பூச்சி போல் மரண அவஸ்தைப்படுகிறேன்.

(F) ஜீவகர்த்ருத்வமாகிய அஹங்காரம்! மமகாரம்!

இவைகளை நாசம் செய்யாமல் நீ சுகம் சாதனை

என்பது எது? அது ஏன்??

(G) வறட்டுத்தவளை கத்துவதுபோல் வொட வொட வொட வொட வொட வொட வொட வொட என

கூச்சல்! குழப்பம்! போடுவதுஉன் எல்லாம்

(ம) (ன) (ம்) (தா) (னே)???

(I) அப்படி புலம்பிப்! புலம்பி! புலம்பிப்! புலம்பி!

என்ன கண்டாய்? என்ன அனுபவித்தாய்?

தீராத துன்பமும்! ஜனன மரணமும்தானே?

உலகை (பிறரை) ஏன் கவனிக்கிறாய்?

உன்னை (உள் ஆழ்ந்து) கவனித்தால் போதுமே!

பட்டதுன்ப காலங்கள்! எல்லாம் போதாதா?

பரகருணையுடன் யோகமாயா செயல்படுவது என்றால் என்ன?

காரண ஆதாரம் (49)
மாயா ஆகும்!
வினையின் காரணம்
மனம் ஆகும்.
வினை நிறை வேற்றி
முடிக்கும் காரிய வடிவம்
தூலம் ஆகும் (உடல் ஆகும்).

(J)

அதுவும் சும்மாவே சுகமாயிருக்கிறது.

நீயும் சும்மாதான் சுகமாகவேதான் இருக்கிறாய்.

இந்த வொட வொட! சப்தம் மட்டும் எங்கிருந்து வருகிறது என, கவனித்துப்பார் கொஞ்சம்! தோற்றுவந்தவர் உன் மனத்தின் அஹங்காரம்! ஆதிக்கம்! அதிகாரம்! அபிமானம்! வெறி தானே ஒழிந்தோம்?

(K) ஈசனாகிய பரிபக்குவால் எல்லாம் எம் மாயா செய்கிறது என, சும்மா சுகமாயிருக்கிறேன்! நீயும் அவ்வாறே! இது மனத்தின் காரண காரியமே! தவிர யாம் மனமும் அல்ல. அக்காரியம் எம்முடையதும் அல்ல. மனதால் தேடிய வினையை தூலத்தை தூலம் என்ற விதி நடத்துகிறதை உணர்ந்து பந்தம் இல்லாமல் பொறுமையாய் (சாட்சியாய்) பார் என சும்மா இருக்கலாமே?

மனமே அகிலத்துக்கும் (50)
காரணம் ஆகிறது.
இறைக் கருணையை பெருமல்.
மனம் சாந்தியின் அமைதி
யான ஆனந்தம் அடையமுடியாது.
ஜீவனுக்குத்தவம் ராஜ்யமாகாமல் மனம் உன் வசமாகாது.

பரத்தையும்! மாயாவையும்/ வைத்து மற்றோர்
விளக்கம் காணலாம். அதாவது

(A) பரம் என்றால் உபயோகமற்ற மண் ஆகும்.
தனியே அம்மண் உபயோகமாகாது. ஆகவே அம்மண்ணை,
இருந்தாலும், இல்லாததாக சொல்லலாம்.

(B) மாயா/ என்றால், தனியே உபயோகம் படுத்த
முடியாதனவும்; மண்ணுடன் இணைந்தால் மட்டும்
உபயோகம்படும் நிலையாலும், மாயா அமைகிறது.
இப்போது அம்மண்ணும்/ பரமும் ஜலமும்
மாயாவும் இணைந்து பிணையும் போது
அது களிமண்ணாக ஆகிவிடுகிறது.
முன் கூறியது பரநிலை. இப்போது கூறியது இறைநிலை.

பரகருணையுடன் யோகமாயா செயல்படுவது என்றால் என்ன?

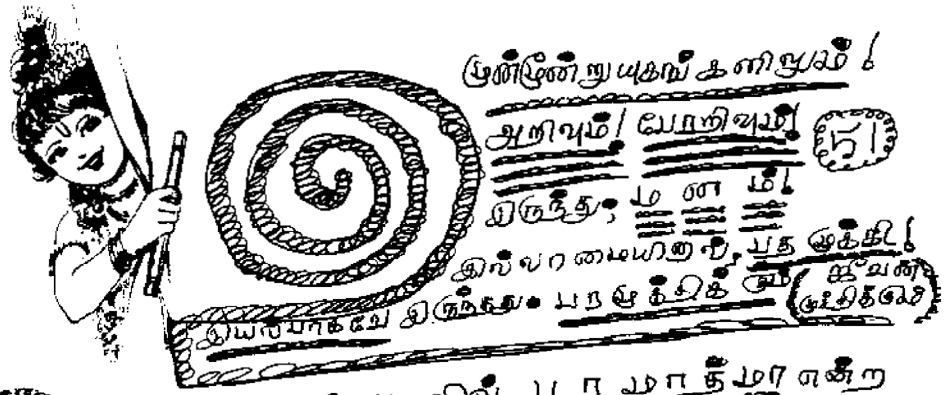

C) பரமே மற்றோர் வடிவில் பரமாத்மா என்ற ஈசன்! ஆன தன்மையால்; அதுவும் மூத்தொழில் மாயாவினால் நிலையால், பந்தப்பட்டது என்றும்; உபசார வசனமாகச் சொல்லவாம். அது மாயாவைத்தான் பற்றிய நிலையால் வந்ததாகும். அங்கு ஈச கர்த்ருத்வம் இருந்தாலும்; இன்பதுன்பம் இல்லை ஆனால், ஆனந்தம் உண்டு. மரணபயமும் இல்லை.

D) பரமே! மற்றோர் வடிவில்; ஜீவாத்மா என்ற ஜீவன்! என ஆன தன்மையால்; அது உறவு சுற்றம்! நட்பு! இவைகளால்; நான்! எனது! என்ற மனதின் பிடியில் அகப்பட்டு; ஜீவகர்த்ருத்வத்தால் ஆனந்தம் அடையாமல்; இன்பதுன்பத்தை அடைந்தது. மரண பயமும் அடைகிறது.

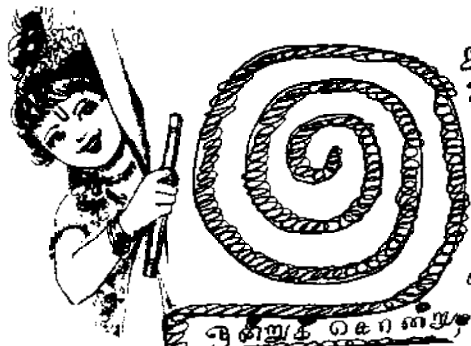

கடும்சாதனையிலும் நீஉ

நுண்ணுயிர்களும்! கிருமி கீடங்களும் கூட எவ்வாமே உருவில் பெரியனவாகவே இருந்தன. அகவே ஒன்றுக் கொன்று எதிரமும் இல்லாதிருந்தன.

E மண்ணே! பரமே! விதவிதமான நாமரூப பாண்டங்களாகி! ஜீவ சொரூபங்களாகவும் போஹ பாத்திர, பண்ட உபகரணங்களான போஹ வஸ்துக்களாக மாறி! ஜீவன் (மனது) போக்தாவாகவும் ஈசன் அச்ஜீவனை அசைக்கும் கர்த்தாவாக இருந்து கொண்டு, உலகம் என்ற நாமமே! கொடுத்து, அந்த ஒன்றே விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது. என உணர்க

அதாவாதீத அந்த ஒன்றின்! விளையாட்டே அன்றோ, உலகம்! என்றே, ஜீவன்! என்றே, ஈசன்! என்றே, அனைத்திற்கும், ஆதாரமான பரம்! என்றே, எப்பேதமும் இல்லை என உணர்க.

பரகருணையுடன் யோகமாயா செயல்படுவது என்றால் என்ன?

கருப்பு தோஷ குணங்கள் இல்லாமையினால் (நீ) விரோத குரோத குணங்கள் இல்லை. ஆகவே ஒன்றை ஒன்று பாதுகாக்கும் ஜீவ காருண்யம் இயல்பாக இருந்தது. அமைதியின் ஆனந்தம் ஒன்றே உண்டு.

இதுவரை கூறியவைகளை வைத்து, உணர்ந்திட்டது, தாவாதீத அந்த ஒன்றாகிய பரமே (பிரம்மமே) அண்ட சிருஷ்டியின் நிமித்தம் மகேசன் ஆகவும், தம் மாயா யோக இணைந்து பிணைந்து, தாம் தாமே திரிகர்த்தாக்களாகி! பிண்ட சிருஷ்டிகளை செய்து கொண்டு, 84 லட்சம் ஜீவகோடிகளையும்! தாமே உண்டுபண்ணி, தாமே அவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருந்து கொண்டு, மனதை! வைத்தும் இக் கலி யுகத்திற்காக, காரசாரமாக, விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது. மனம் மற்றும் சாந்தியின்! அமைதி அறவே போதும் அம்மா அமைதி! சர்வார்ப்பணம் ஒன்றால் தான் முடியும் என உணர்க.

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நவமே.

திரு பாபா.

நாமரூப மயக்கம்!

6 நாமரூப மயக்கம் வந்த விதமென்ன?

A நாமம்:— பெயர் என்றும் சொல்லலாம்.
ஒருபொருளின் விளக்கம் என்றும் " .
இது வரிவடிவிலும், வாக்கு வடிவிலும், வரலாம்.

பொதுவாக இது ஒலி! என்ற சப்தார்த்தமாகும்.

இந்த ஒலி என்ற, சப்தார்த்தம்! இல்லாவிடில்

இவ்வுலகம்! இயங்காது! துலங்காது! விளங்காது!

பொதுவாக இவ்வுலகம் இல்லையென்றாகிவிடும்.

B ரூபம்:— இது கண்ணால் காணும் நிலையில்;

மண் (மலையென்ற கல்) ஜலம் என இரண்டு நிலையில்
காணப்படும் ஜடசொரூபமாகும்.

இது பிரகிருதி! என்ற இயற்கை வடிவமாகும்.

இது வேறு எந்த வடிவமும் (ரூபமும்) பெறாத

பெறமுடியாத! பெற இயலாத! நிலையில்;

நாமம் என்ற ஸப்தார்த்த விளக்கம் இல்லாவிட்டால், நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்றம் இல்லை.

பர அம்ஸ (பரமல்ல) லோக மாயாவின் ஓர் அம்ஸ, தோற்றத்தால் இருப்பும், இருப்பால் தோற்றமும், கொண்ட ஓர் வடிவமாகும்.

இது வேறு எந்த நாமமும் இயக்கமும் பெறவில்லை.

இது ஆரம்ப நிலையில்:- அறிவின் நிலையில், லோகமாயாவின் துணையுடன், தாவரங்கள் என்ற நிலையில், மரம், செடி, கொடி, புல், பூண்டு, என ஏகநாமம், மட்டும் உடையதாய், மண்ணையும், ஜலத்தையும், இணைத்து பிணைந்த நிலையில்.

இந்து வகையில் மட்டும் சஞ்சாரம் செய்யாத, ஓரறிவு உயிரினமாக, அறிவும் மாயாவும்.

இ[illegible] ரூபநாமத்துடன் உண்டாகியது.

இன்னமரம்! இன்னசெடி! இன்னகொடி! இன்னபூவ்! இன்னபூண்டு! என்ற பேதம் இல்லை. பிரிவினை இல்லை.

அதேபோல், மிருகங்கள்! பறவைகள்! மீன்கள்! ஆகியவைகளும் ஏக ஏகமாக! இனஇனமாக பிரிக்காமல் மிருகம்! பறவை! மீன்! என ஒன்று படுத்தி வேற்றுமை! இல்லாமல் ஒற்றுமையாக! அழைத்தார்கள் அவைகளை அரவணைத்தார்கள். அங்கு அவர்களிடமும்! அவைகளிடமும்! எந்த விரோத குரோத, வஞ்சினம் ஆகிய தோஷ குணங்களும் இல்லாதிருந்தது. காரணம் அறிவு! சொரூபமாகவும்! (மனித வடிவம்) அறிவாகவும் (மற்றவை) இருந்தனர் இருந்தன என்று சொல்லலாம்.

57

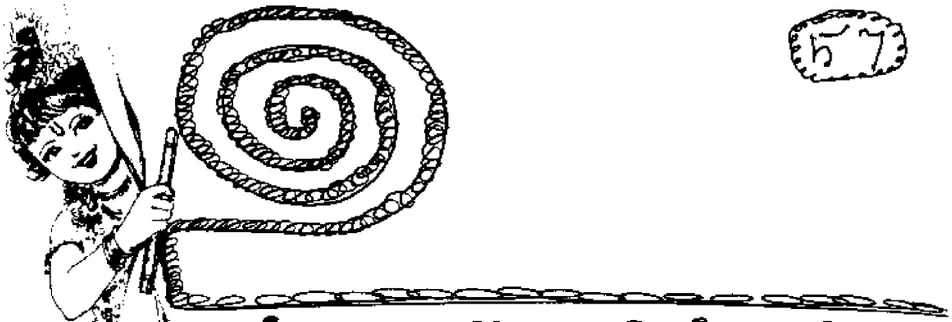

இயற்கையாகவே இருக்கும் தோற்றத்தை ரூபத்தை வைத்து, அறிவுபூர்வமாக ஓர் நாமம் இட்டு அழைப்பார்கள். அந்த எவரும் மாற்றுவதோ, மறுப்பதோ! இல்லை. தோற்றத்தை ரூபத்தை வைத்து நாமம்! பெயர் வழங்கியதால், அம்பொருள்ளவைகள்! ரூப நாமமாத்! திகழ்ந்தன எனச் சொல்வர் இது மாயாவும் அறிவும்! சேர்ந்த நிலையாகும். பின்! கலியுகத்தில்; மாயாவும் மனமும்! சேர்ந்த நிலையில் நாமரூபம் உண்டானதென உணர்க.

58

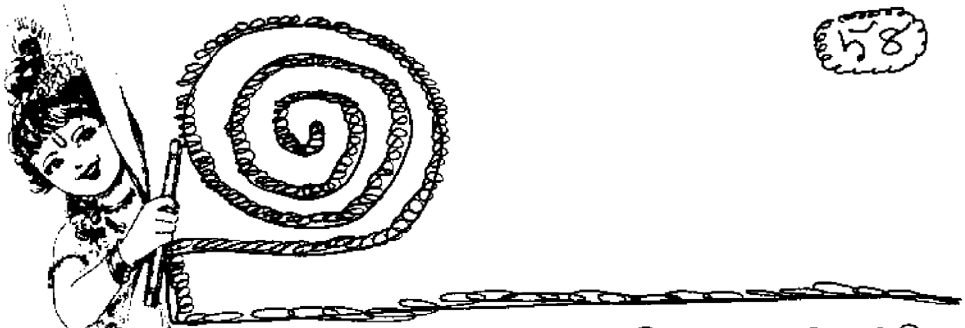

இதில் நிகழ்ந்த அதிசயம் என்னவென்றால்?

மனமும் கவியும்! இணைந்துவிளையும் போது.

1 சேமிப்பு! 2 முற்கவனத்தால்!

போட்டி & பொறுமை! 3 ஆசை & தேவை!

தேவை & ஆசையின் பிணைப்பு! இவைகளின் மூலதனம் 4

நான்! என்றல்! எனது! என்பதாகும்.

இக்கவிக் மனதால்! ஜோதிநாய

நாமரூப! பேத மயக்கம்! எப்படி இச்சீவர்களை ஆட்டிப்படைக்கிறது என்றால்?

ஸ்ரீ நாமரூபகவானே! மறக்கச்செய்து

கல்லில் வந்த நாயைக் கல் மறைத்தது போலும்?

மரத்தில் வந்த யானை மரத்தை ,, ,, ;

59

பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்!
பரத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதம்!
என்றாற்போல், பஞ்சபூதங்களை! இயற்கையாகவே
தானும், அனுபவிக்காமலும்! செயற்கை
நிலையில், அதாவது விஞ்ஞானம் என்ற அஞ்ஞான
நிலையில்; பார்ப்பதாலும்! அனுபவிப்பதாலும்!!
தோன்றும் இந்த நாமரூபம்! தோற்றமாக!
மாறி ஜீவ மனங்களை! பாடாய் மயக்குகிறது.
நிதானம் & பொறுமை & பணிவு!
ஆகிய சாதனை படைத்தவர்களுக்கு, மட்டும்; சுக
மாகவும்! ஆனந்தமாகவும்! அமைகிறது.
இவர்களே வரும் சோதனையையும்! வேதனையையும்! தம்
சாதனையால் வெல்கிறார்கள்.

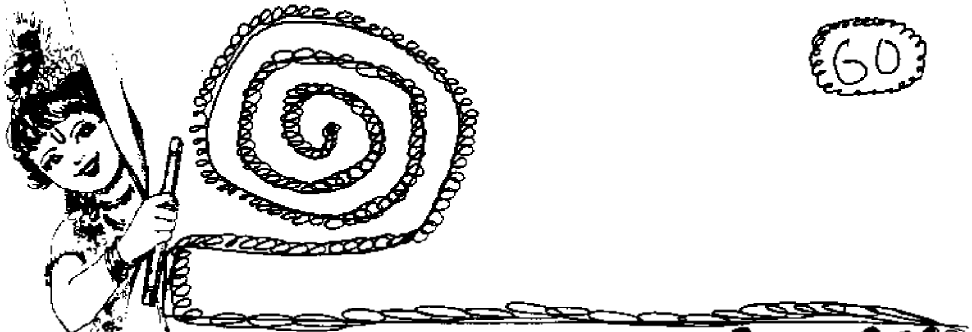

இந்த நாமரூப, மருட்சி, எப்படி வந்ததென்றால்?

உறவு, சுற்றம், நட்பு, மற்றும் பொருட்கள்

இனிமையின், மயக்கம் தான். அவைகள்

இறைவன் பொருளாகவும், இறைவன் செயலாகவும்

நம்பமறுக்கிறது. இதன் உண்மையை சற்று உள்

ஆழ்ந்து நோக்கினால் அவஸ்யம் விளங்கும்.

இவ்வாதனை இரும்புடையது போல் தோற்றுவது மாயா

அப்பஞ்சபூதங்களை, ஒன்றுடன் ஒன்றை சேர்த்து,

பெயரும் வடிவமும், நாமரூபம் தந்தது மனம்.

அவைகள் நான் எனது, என பின்னைவிடச்செய்தது.

அஹங்காரம் மமகாரம், என்ற குணம்

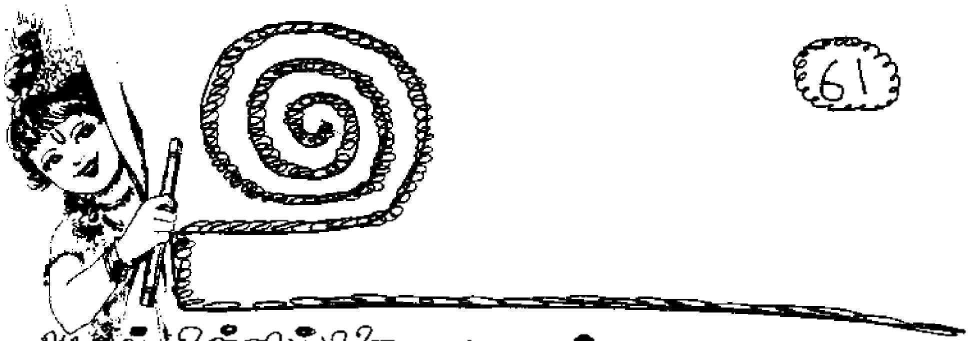

61

அதுவே பின்னிப்பிணைவது, புண்ணிய பாபம்!

என்ற வினை! அவ்வினையை ஓங்காரப்

பாரபக்ஷ தோஷமில்லாமல் விகிதாச்

சாரப்படி, பகிர்ந்தளித்து, கணக்கை!

முடிப்பது விதி என்ற, காலம் ஆகும்.

காலாதீத பரமே! மாயா! இறைவன்

மாயாவே மனம்! மனமே குணம்!

குணமே வினை! வினையே காலம் என்ற விதி!

காலம் ஆகும் விதி எல்லாம் ஓம்!

இவைகளின் ஒட்டுமொத்த கூட்டங்களே!

நாமரூப பிரபஞ்சக்கண் ஆகும் எனவுணர்ந்

எல்லாம் பொம்மலாட்டமே. எல்லாம்

மண்மயமே! மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய

மண்ணே! நாமாகிய நாமே! நாமாகிய பரமே! என

சொல்லும் பொருளுமற்று சும்மா இருப்பதாகுமே.

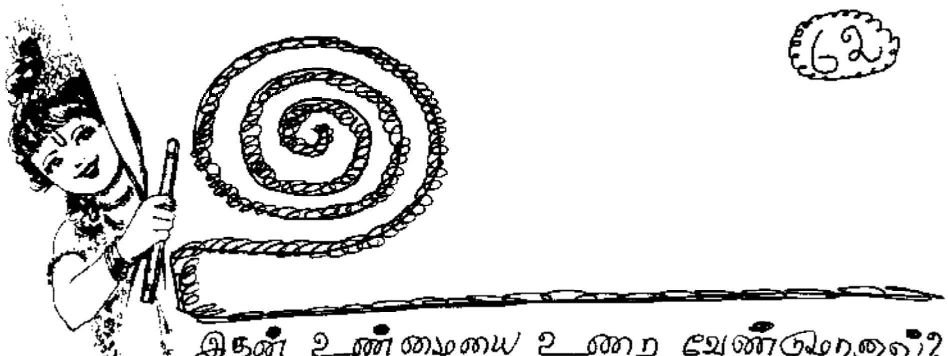

62

இதன் உண்மையை உணர வேண்டுமானால்?
சர்வார்ப்பணம்! ஸ்வய அனுபவம்
ஆக வேண்டும். அத்துடன் அதிசிரத்தையாக
மனிதனையும் உட்பட 84 லக்ஷம் ஜீவகோடிகளும்
நாராயணே! ஸ்ரீ பகவானே! அனந்த வேஷமிட்டு
கொண்டு, குணம்! வினை! விதி! என
தம் சூட்சுமக் கயிற்றின் போக்காக ஆட்டுகிறான்.
ஆடுகின்றன. வினைப்பதுமைகள்! வினையை ஆடிக்
களிக்கின்றன. அதனை வினை ஆடிக் கழிக்கின்றது.
நாம் மாயாவும் இவ்வே. மனமும் இவ்வே.
குணமும் இவ்வே. வினையும் இவ்வே. விதியும் இவ்வே.
இவை அனைத்தும் எம்மிடமே தோன்றி! எம்மிடமே ஆடி
முடித்து! எம்மிடமே மறைந்து விட்டது.
அவை காணும் யாம் இல்லை. எம்மை யவ்வாறு அவைகளில் இல்.
அதுவே யாம்! யாமே அது! என அசைவற்று இருப்பாயாக.

7

ஓர் உண்மை.

1) தம் கையை மட்டும் நம்பினால், அங்கு பிறர் கையும் உனக்கு உதவும்.

2) பிறர் கையையே நம்பினால், அங்கு உன் கையும் உனக்கு உதவாது போகும்.

பொருள்:- முந்தையது நற்கவனமாகும். பிந்தையது முற்கவனமாகும் என உணர்க.

எவ்வாறு ஒருவன் பொருளோ, ஒருவன் செயலோ, அவனுக்கென்னயம் எவரும் எதுவும், இவ்விடம் எனக்கு உனக்கு என்றும் எனது உனது என்றும், போட்டி போட்டு, பொறுமைப் படுவதெவ்வாம் மனதின், பழக்க வழக்க தாரியப் பற்றும். (பேச்சு செய்கை)

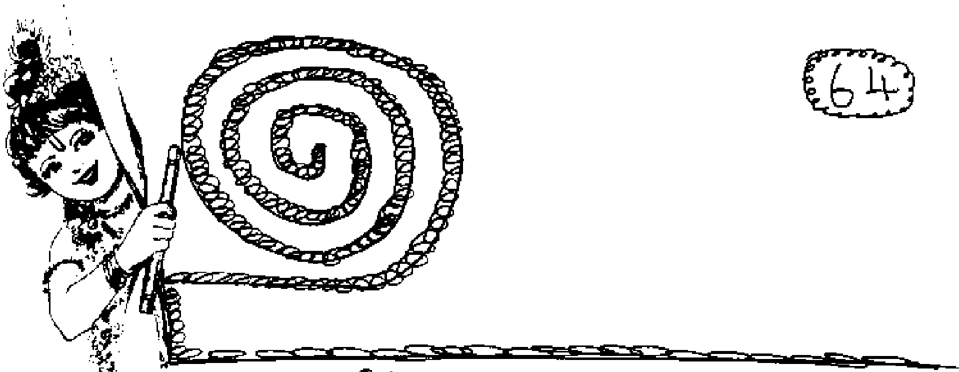

அண்ணன் செய்வான்! தம்பி செய்வான்! கணவன் செய்வான்! மனைவி செய்வாள்! நம் குழந்தை செய்யும்! என நாம்ருபத்தை நம்புவது மன பாசமடமை! என உணர்க. அந்தந்த இது முக்கியம். வினை வேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஜீவகனானே வினைக்கணக்கை முடிக்கிறான்! முடிப்பான்! என வருவதையும்! இருப்பதையும்! இழப்பதையும்!! நவம் & சுகம் என ஆனந்தமாக ஏற்பதும் தன்னை நான் நம்புவதும்! பிறர்களை நமக்கு உதவுவதுமாகும். இதன் உண்மை என்னவென்றால் வினையும் வினை போறுக்கியும்! பேதமில்லாமலும் ராகத்துவேஷாதிகளில்லாமலும் ஏற்கப்படுதல் வேண்டும். உண்மைகளெப்போது கசப்பாக இருக்கும் தம்.

மனம்! வினையைத்! தேரும். அவ்வினையை! விதி
நடத்திமுடிக்கும். குருவி அமர்ந்தவுடன்!
ஏற்கனவே பழுத்திருந்த, பனம்பழம் விழுந்தது
போல். ஆனால் குருவியின் பாரம் தாங்காமல்
பழம் விழுந்ததென, அப்பாரத்தை குருவியின்!
மீது சுமத்தும் கதையைப்போல்?? ??????????
மனம் தேடிய வினையை, விதி முடித்தாலும் அது
வினையின் மொத்த உருவான தாபத்தையே!
சார்கின்றது. பார்ப்பவர் கண்ணுக்கு! தாபம் மட்டுமே
தெரிவதால், இவன் இப்படி செய்கிறானே???
என பழிச் சொல்லையும்! பாபச் செயலையும்! அத்தாபம்
தான் ஏற்கிறது. ஏற்றே ஆகவேண்டும். இதன் காரணம்:-
மனமும்! வினையும்! விதியும்! தோற்றமையால்
குணமும்

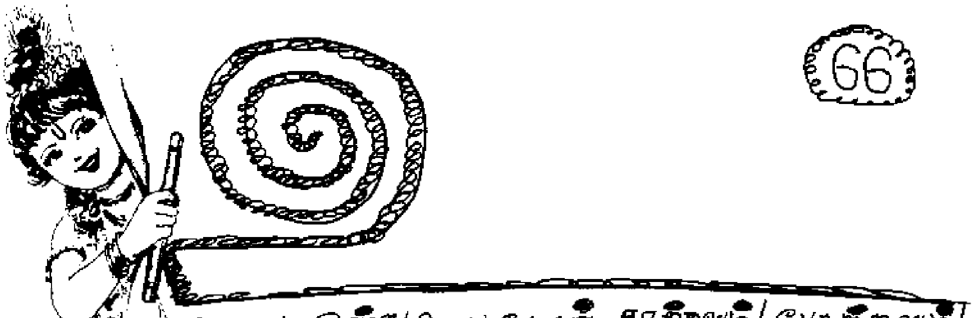

ஆகவே இன்று உலகோர் தூற்றலும் ! போற்றலும் !
உடலையே சாரும். அவ்வுடல் தாங்கிய நாமமாலையும் சாரும்.
பழி ஒரிடம் ! பாவம் ஓரிடம் ! என்றார்கள்.
பழிபாவத்தைச் சார்வது மனம் ! வினை ! விதி ! ஆகும்.
ஆனால் இம்மூன்றும் தோற்றமையிலவே???
உடல் தாங்கிய நாமமும் ! நாமம் தாங்கிய உடலும் !
அப்பழிபாவத்தை ! ஏற்கிறது என அறிக.
ஆகவே நாமரூபமே ! புண்ணிய பாபமென
பழி ஏற்கப்படுகிறது. இதன் முக்கியத்தை உணர்க.

1 மனமே வினை விதியின் அடிப்படையாகும்.

2 மனம் அடங்கி ! அழிந்தால் ! வினை விதி நாசமாகும் என உணர்க.

3 சர்வார்ப்பணத்தால் மனம் அடங்கும் இது உறுதி.
பிரம்மார்ப்பணத்தால் மனம் அழிந்து நாசமாகும் இது உறுதி.

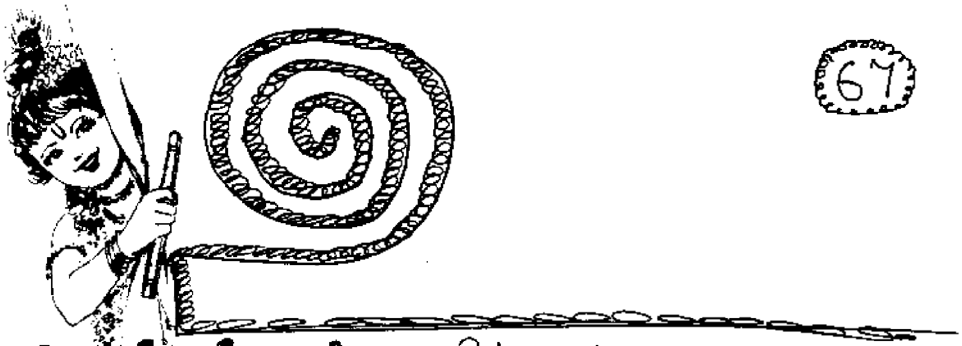

இதனால்தான் செய்த வினை! செய்தவருக்கே!
என்றார்கள் ஞானிகள்.

ஒருவர் வினையை ஒருவர் அனுபவிக்கவும் முடியாது
,, ,, ,, பகிர்ந்து கொள்ளவும் ,,

அவரவர் வினையை அவரவரே அனுபவிக்க வேண்டும்
இவ் வினைகள் நடைபெறும் சூட்சுமம் என்னவென்றால்

காண்பதையும்! கேட்பதையும்! அப்படியே நம்பிவிடுவதால்
வினையின் பின்னல்! உண்டாகிறது எனஅறிக.

முன் பின் கணக்கை! எவரும் நிதானமாக
பொறுமையாக அலசி ஆராய்வதில்லை எனஅறிக.

முன் வாக்கால் கொடுத்ததும் வாங்கியதும்! நிகழும்
அவ்வழியின்றால் வாங்கப் போவதும்! கொடுக்கப் போவது
நிகழ்வாம்.

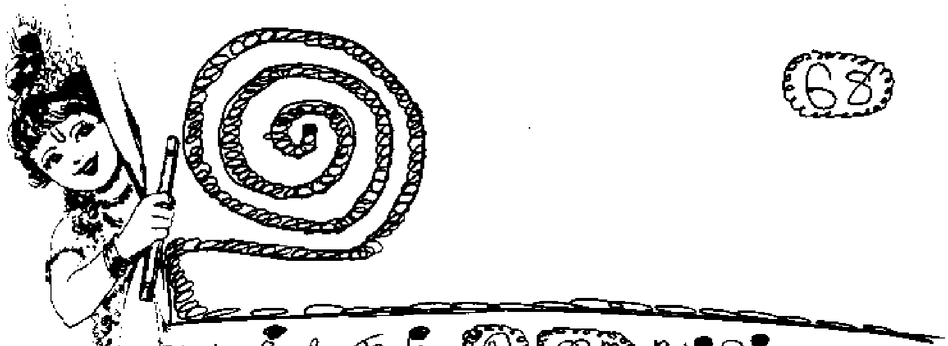

68

இங்கு அடக்கமும் இறை நம்பிக்கையும்
சர்வார்ப்பண நிதியில், இருந்தால் காரியத்தில்
படபடப்பு, வேகம், ஆத்திரம், அவசரம், உண்டாகாது
மாயாவால் வந்த மனமும், மனதால் வந்த
குணமும், குணத்தால் வந்த வினையும், வினையை
வைத்து நடத்தும் விதியும் (காலதேவனும்)
விதியில் பிணைக்கப்பட்ட புண்ணிய பாபமும்
ஜனனமரணமும், நசிக்க வேண்டுமானால்,
சர்வார்ப்பணத்தின், உறுதி நம்பிக்கையும்,
குருதேவரின், வாக்கிய சிரத்தை, உச்சிஷ்டமும்,
" அமுத உணவின், "
ஒருவனுக்கு கிடைத்தால் போதுமென ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

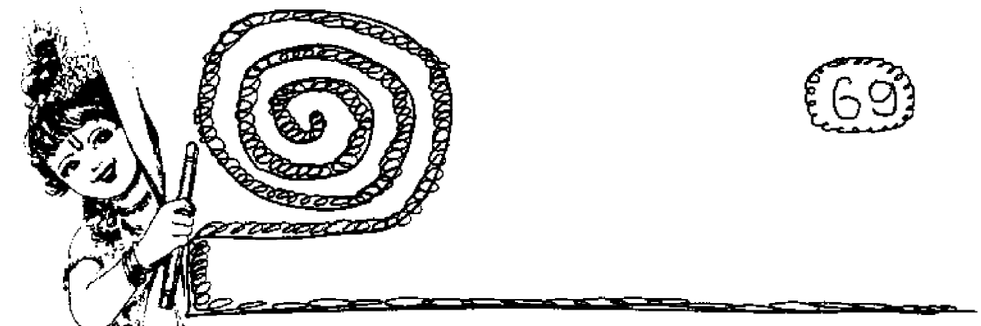

Ⓐ சர்வார்ப்பணம்:— ① ஜீவகர்த்ருத்வம் சர்வநாசமாகும். ② வினையின் கடுமை கொடுமையின் வெட்பம் தணியும். ③ மனதின் இயக்கம் ஓர் கட்டுக்குள் அடங்கும்.

Ⓑ வாக்கியார்த்த சிரத்தையின் உச்சிஷ்டம்:— ① சந்தேகம் கலக்கபயம் சர்வநாசமாகும் ② ஆசை தேவை & தேவை ஆசை! அடங்கி அழியும் ③ பக்குவப் பட்டமனம் மௌனித்தாகும் (அழியும்).

Ⓒ அமுத உணவின் உச்சிஷ்டம்:— ① வினையைப் பக்குவப் படுத்திட எரிக்க உபகாரமாயிருக்கும். ② பார்வையையும்! கேட்கும் ஓசைகளையும் (வார்த்தைகளையும்) சுத்தப் படுத்தும் ③ மோஹம்! காமம்! விரோத குரோத! கோபாவேசம்! ஆகியவை கோஷ்டிகளை சர்வநாசம் செய்யும்.

70

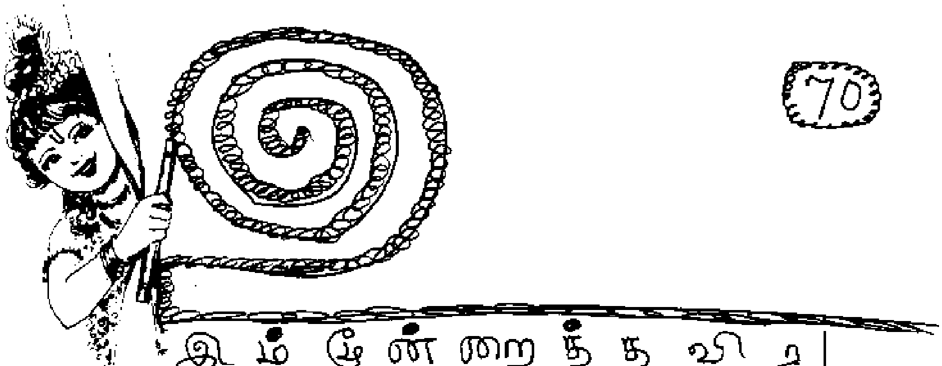

இம்மூன்றைத் தவிர!

வேறு எந்தமார்க்கமும், இக்கலியுகத்திலே! பயன் படாது! பலன் தராது! எனமட்டும் உணர்க! காண்பதையும்! கேட்பதையும்! அப்படியே நம்பி விடாதே. என ஓர் வாசகம் வருவதை, சற்று உள் ஆழ்ந்து உணர்க.

காண்பது ரூபம் ஆகும். கேட்பது நாமம் ஆகும். இந்த நாமரூப ஜகமே! இல்லாத ஒன்றாகும்.

அதாவது வாக்கால் வரும் தோன்றும். ஒளியால் விளங்கும் & துலங்கும். காலத்தால் மாறும். பின் மறையும். வந்தாலும்! இருந்தாலும்! மாறி மறைந்தாலும்! மண் மண்தானே? பரம் பரம்தானே ??

வாக்கு யோகமாயாவாகும்.

ஆகவே மாயாஜாலம் எனக் கூறப்பட்டது.

மண மண்ணுக (பரம்பரமாக) இருந்தாலும்

வாக்கு என்ற மாயா ஜாலத்தால், இருப்பதைப் போலும், அசைவதைப் போலும், பற்று வரவு செய்வதைப் போலும், கொடுப்பதை & வாங்குவதைப் போலும், ஓர் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணி, படைத்தவர்களை மட்டும் ஏமாற வைத்து, இன்பதுன்பம் & புண்ணியபாபம் என்ற சுழலில் சிக்க வைத்து, ஜனன மரணத்தை உண்டு பண்ணி வருகிறது.

வாக்கை மட்டும் அடக்கினால் போதும். அங்கு விதை வாசல் அடைபட்டு விடும். ஏற்று வந்த வினை முடியும். ஏற்க வினை தொடராது. அது ஜீவன் முக்தியே சாத்தியம்.

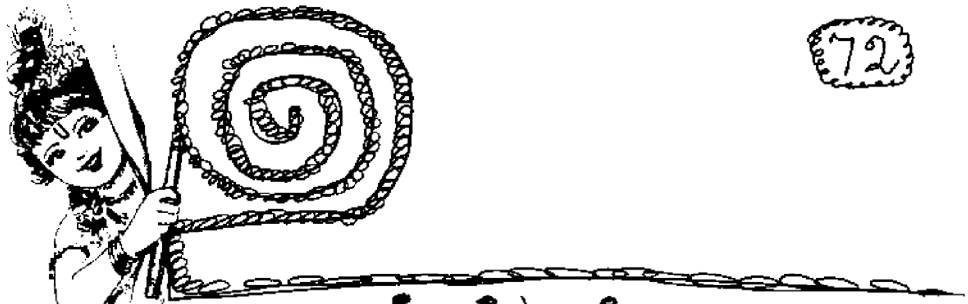

மனமே எண்ணம்! எண்ணமே மனம்!

எண்ணமே குணம்! குணமே எண்ணம்! குணமே

புண்ணியபாபம் என்ற, இன்பதுன்பமாகும்.

புண்ணிய பாபமே இன்ப துன்பக் குறியீடு ஆகும்

இம்மனதின் கற்பனை எண்ணம் இவ்வியாயான்

உலகின் ஜீவ இயக்கம் நாசமாகும்.

சொல்வாலும்! செயலாலும்! இவ்வுலகம்

இருக்கிறது. இயங்குகிறது. தோற்றுகிறது

வாக்கே விதை வார்க்கு!

இருப்பதால் வார்த்தை மட்டும்! குறைத்து!

குறைத்து! நிறுத்தப் பழகிக்கொண்டால்போதும்

மனம் இயங்காது. குணம் பின்னவிடாது. விதி

தொடராது. புண்ணியபாபமும்! ஜனனமரணமும் இல்லை.

அது ஜீவன் முக்தியாகும் என உணர்க.

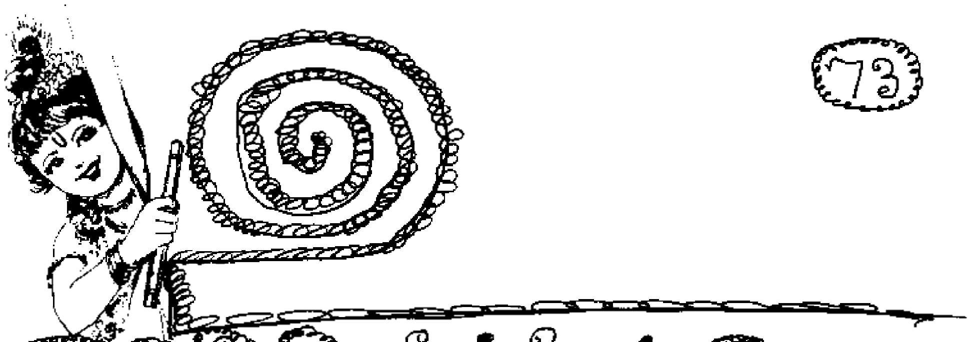

நாம் ரூப ஜீவர்களையும் உறவு!
சுற்றம்! நட்பு! பொன் பொருள் போகங்களும்
நித்தியமாகவும்! ஸத்தியமாகவும்!
நம்மு காண்பதாயும்! கேட்பதாயும்!
அது பற்றி சர்வ சதா பேசுவதாயும்! நம்
வாக்கின்! வினை வாசல் வழியாக விளைந்து
வருவதால்; இந்த ஜகமும் ஜீவர்களும்
இருப்பதைப் போல்; மனதுடையவர்களுக்
கு மட்டும்! தோன்றுகிறது. அறிவுடையவர்
களுக்கு மட்டும்! பொய்மை & பொம்மலாட்டமாகவே
தோற்றம். இது ஸத்தியம்.

கேள்வி பதில்

8

ஓர் குழந்தை :— பாபா! மின்சாரம் இருக்கிற தெய்வமா?

வைத்தியம் :— ஆமாம் இருக்கிறது.

குழந்தை :— அப்படியானால் மின் விசிறியை போடாமல் கை விசிறி கொண்டு, வீசும் காரணம் என்ன?

வைத்தியம் :— அது செயற்கை! இது இயற்கை! இயற்கையோடு ஒன்றி, அனுபவிக்கும் போது. செயற்கையின் எண்ணம் வருவதில்லை குழந்தே.

குழந்தை :— சிக்கனம் என்ற எளியவாழ்க்கையை அனுசரித்து, இவ்வனுபவம் வருகிறதா? அல்லது இயல்பாகவே ,, ,, பாபா?

வைத்தியம் :— அம்மா குழந்தே! நாம் இயற்கையுடன் ஒன்றியதாகி விட்டால் போதும். செயற்கை இயல்பாகவே மறைந்து விடும். இயற்கையின் ஒன்றுதலால், செயற்கை நாசமாவதே மனுக்குலம் நாசமாவதும் தாவரமும் ரக்ஷிக்கப்படுவதும்.

அக்குழந்தை அமைதியின் சாந்தி அடைந்தது.

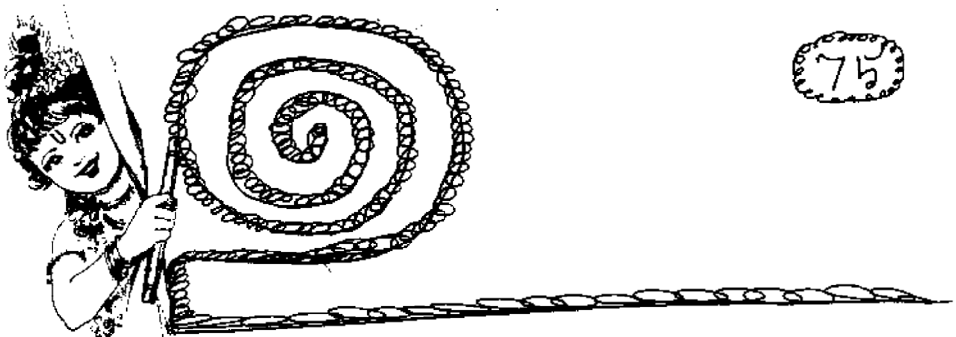

ஓர் குழந்தை :— பாபா! பாபா! மழை விழுகிறதே, ஏன் குடை பிடிக்காமல் நடக்கிறீர்கள்?

வைத்தியம் :— மழையா? தூறலா அம்மா?

குழந்தை :— மழையும் தூறலும் ஒன்றுதானே? பலமாக பெய்தால் மழை. இலேசாக விழுந்தால் தூறல். எப்படியும் உடல் நனையுமல்லவா?

வைத்தியம் :— உடல் நனையுமளவுக்கு மழை பெய்யவில்லையே அம்மா!!!

குழந்தை :— இப்படியே நடந்தால், உடல் நனைந்து விடாதா?

வைத்தியம் :— உடல் நனையும் அளவுக்கு மழை வரும் போது, அவன் சும்மா இருக்கமாட்டானே!!!

குழந்தை :— (சிரித்துக்கொண்டே) உங்கள் கண்ணன் உங்களுக்கு அதிசயம் குடைபிடிப்பானா? அல்லது மழையை நிறுத்துவானா பாபா?

வைத்தியம் :— இரண்டையும் நிலை கண்டு அவசியம் செய்வான்.

குழந்தை :— புரியவில்லையே பாபா?

வைத்தியம் :— நம் அன்பர்களாக இருந்து, குடையும் தரவல்லோம். தேகொன்றுக துணைதை (அந்தர்யாமியாக) இருந்து மழையையும் நிறுத்துவான். இங்கு இறை உணர்வின் பொறுமையே முக்கியம்.

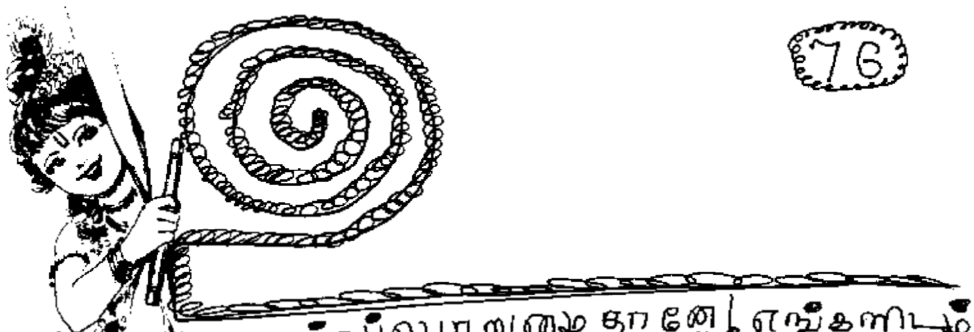

குழந்தை :- அந்தப் பொறுமை தானே! எங்களிடம் நிரப்பி வருகிறேன் என்கிறதே பாபா?

வைத்தியம் :- அதன் காரணத்தை உணர்வு பூர்வமாக உணர்ந்து பார்த்து சொல் குழந்தே!

குழந்தை :- இறை நம்பிக்கை எங்களிடம் பரிபூரணமாக இல்லையென்பதே காரணமாகும்.

வைத்தியம் :- இந்த நிலையிடம் மட்டும் அப்படி நம்பிக்கை இருக்கக்காரணம் என்னம்மா?

குழந்தை :- நாங்கள் உன் இருப்பை! உணர்கிறோம். நாங்கள் வெளி தோற்றத்தில் நின்றுவிடுகிறோம்.

வைத்தியம் :- அதன் காரணம் என்னம்மா?

குழந்தை :- வெளித்தோற்ற நாமரூப இளமையாகும். உங்களுக்கிருப்பது உன் உணர்வின் ஆனந்தமாகும்.

வைத்தியம் :- உன்னாலும் முடியுமா? முடியாதா?

குழந்தை :- அவசியம் முடியும். உங்கள் அளவற்ற கருணையால்!!! அந்தமாதிரி பூரண நம்பிக்கை எங்களுக்கே! ஆணி வேர்! ஆகிவிட்டது பாபா. என அக்குழந்தை அமைதியான சாந்தி ஆனது.

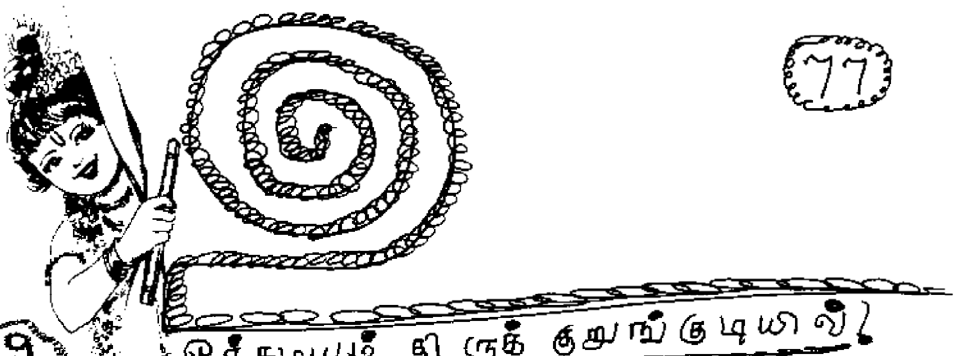

9 ஓர் சமயம் திருக் குறுங்குடியில்!

ஸ்ரீநம்பி ஆண்டவர்! கோவிலுக்கு மேலே சுமார்
7 மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று ஓர் பாறையில்
அருகில் குகை உண்டு! தங்கி இருந்தது! உடல்கள்
வைத்தியம். சுமார் மூன்று தினங்கள் கழிந்தன.
காய்! கனி! இலைகள்! சுனை ஜலம்! இவைகளே அதன்
உணவாகும். நான்காம் நாள்! ஓர் எண்ணம் உந்தித்து
சாப்பிடக்குராலுக்கு வருகிறாய். கேட்டதைத் தருகிறாய்.

ஒரு சிவசமயம், பிராப்தத்தையும் மிஞ்சிய நிலையில்

(பிராப்தத்தை முன் பின்னாக்கவோ! சு ற் று
கூட்டவோ! குறைக்கவோ! மாயாவுக்கு (ஜீவகளுக்கு)
ச ர ணா க தி யை! அனுசரித்து சக்தி உண்டு)
ஓர் வைணவீயம் உருக்க நிலையில் செய்தது அவ் வைத்தியம்.
அச் சங்கல்பமாவது :— இன்று பொங்கல் வேண்டும்.
சர்க்கரைப் பொங்கலோ! வெண் பொங்கலோ! (சற்று)
சூ டா க வே! வேண்டும். உன்னைப் போடியும்.

ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா எப்படி பாடியிருக்கிறார் என்றால் :- வேண்டியதை வேண்டியவாறு எமக்கு அளிக்கும் தெய்வம் வேதாந்த நாதாந்த மெய் தெய்வம்! என பாடியிருக்கிறார். மேலும் எம் அனுபவம் எப்படி என்றால் கூப்பிட்டக் குரலுக்கு வருவோம். பார்க்கும் கண்ணுக்குத் தெரிவோம் என சொல்லியிருக்கிறோம்.

நீ என்ன செய்வாயோ? ஏது செய்வாயோ?? கேட்க வேண்டியது சேயின் கடன்! நிறைவேற்ற வேண்டியது தாயின் கருணை!! என முறையிட்டு விட்டு, அம் மறை மீது, ஓர் ஓரமாக அமர்ந்துவிட்டது வைத்தியம் (இதை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்வோம்)

நாங்குநேரி என்ற ஊரிலிருந்து ஒரு தம்பதியினர் (கணவன் & மனைவி & வயது ஓர் சிறுவன்) நம்பி கோயிலுக்கு வந்தவர்கள், ஒருநாள் தங்கி ஸ்வாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு, மறுநாள் காலை நதிக்கரையில் பொங்கலிட்டு முடித்துக்கொண்டு ஒரு ஸாதுவுக்காவது அன்னம் படைக்காமல் நாம் உண்பதில்லை என்ற விரதத்துடன் ஸாதுக்களைத் தேட, ஒரு ஸாதுவும் அவர்கள் கண்ணில் படாமல் எமதய்யன் மறைத்தானே! தடுத்தானே!!

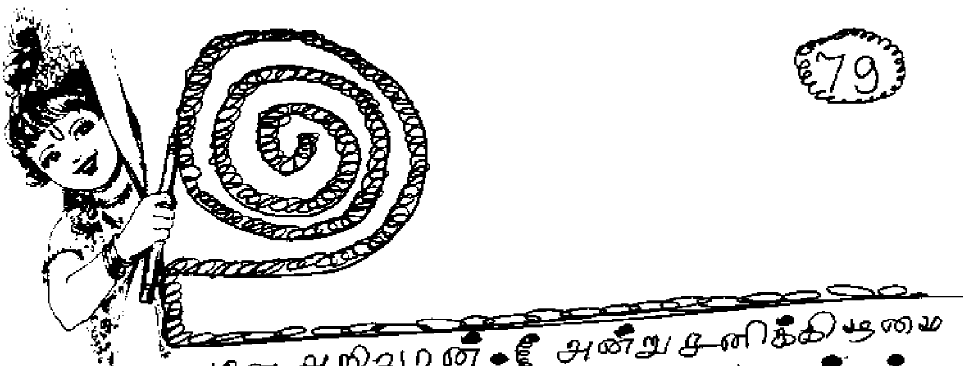

அதை அவனே அறிவான். அன்று சனிக்கிழமை
கூட்டத்திற்கும்! சாதுக்களுக்கும்! பஞ்சம்
கிடையாது. ஆனால் கூட்டம் இருந்தது! சாதுக்கள்தான்
ஒருவரையாவது காணோம்! இது அவனுடைய திருவிளையாடலே.

இந்த நம்பியினர் சாதுக்களை தேடி அலையும் போது
அருகில் பழகியவர்கள் சொன்னதாவது :- ஐயா!
கீழே இறங்கி சென்றீர்களானால், ஸ்ரீ நம்பி கோயில்
சாதுக்கள் நிறைய உண்டு. அங்கு அவர்களுக்கு
இப்பொங்கல் பிரசாதத்தை விநியோகம் செய்
தால் நல்ல புண்ணியம் சேரும்.

நம்பியினர் :- கீழே இறங்க எங்களுக்கு
அனுமதி தரவில்லை. இங்குதான் விநியோகம்
செய்ய வேண்டுமாம். எங்கள் ஸ்வாமி எங்களுக்கு
மேலே கையை காட்டுகிறான். ஆகவே நாங்க
மேலேதான் செய்ய வேண்டும். ளும்

அன்பர்கள் :- மேலே சென்றால், காட்டில் குரங்குகள்
குரங்குகளும்தான் உண்டு. ஸ்வாமியின்
நிவேதனத்தை வீணடிக்கப் போகிறீர்களா?
அபச்சாரம் வீண்! பிரசாதமும் வீண் ஆகும்!

தம்பதியினர் :— ஐயா! எங்களுக்கு ஒன்றும் வேண்டாம்
எங்கள் ஐயன்! எங்களைக் கைவிடமாட்டான்.
என்ற பூரண நம்பிக்கையுடன்! பிரசாதபானி!

இவ்வுலகமாது! மேவே வந்துவிட்டார்கள்.
(இது உள் உணர்வாகும்.)
இந்த ஐஸ்வர்யத்தைக் கண்டதும்,
அவர்களுக்கு ஆனந்தம் தாளவில்லை.
கோவிந்தா! கோவிந்தா! என கோவிந்தா!
கோஷம் போட்டு, ஆனந்தக் களிப்பில், அவர்கள்
பிரசாதத்தைப் பரிமாறினார்கள்.
அங்கு நாங்கள் நால்வரும்! அரியான்
மீன்களும்! சில குரங்குக் கூட்டங்களும்!
அப்பிரசாதத்தை! உண்டு மகிழ்ந்தனர் போலும்!
எண்ணியதை எண்ணியவாறு எமக்களிக்கும் தெய்வம்!
என்றும்; கேட்பதைக் கொடுப்பவனே! என்றும்,
ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லும், அனுபவ வாசகங்களையும்!
இவ் வேளையின் ஸ்வய அனுபவத்தையும்!
வைத்து உணருமிடத்து என்னை உணர்கிறோம்?

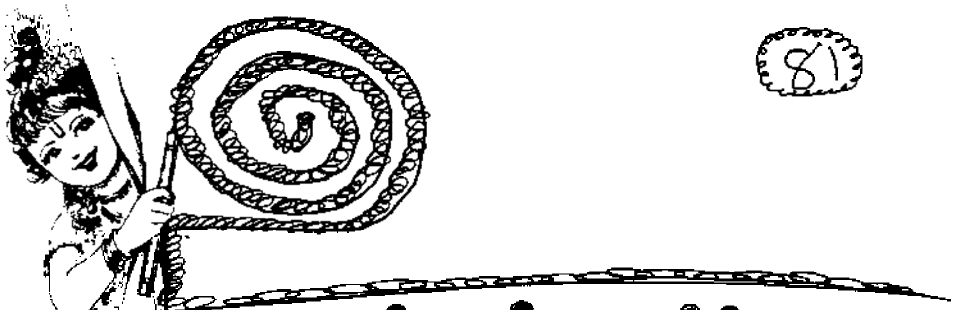

என்றும் எப்படி உங்களுக்கு உணர்த்துகிறோம்
என்றால் நிர்க்கதி உண்டானால் ஸத்கதி!
உண்மையும் சொல்லும் நிலையால் ஓராசாதகன்
(பக்தன்)! விண்ணையும் மண்ணையும் ஸத் ஸங்க
விபமானது! இன்று உணர்வும்
உணர்ச்சிக்கு அடிமையாகாமல் நிதானமாக
செயல்படுவதால் (!) பிராரப்த வினையை
அனுசரித்து இருக்கும். இதுவே யின்
யாசக மாதா! அம்மா! எமக்கு இது
வேண்டும் என்ற அன்பின் அழகுவாக இருக்கும்.
இருப்பதால் மாயா அவசியம் நிறைவேற்றும்
அவை கர்மாவின் இணைப்பு & பிணைப்பின்றி நடைபெறும்
இதைத்தான் இறை கருணை! என சொன்
னார்கள் பேரருளும் ஆதி மஹான்கள்.

மேலும் ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் கூறும்போது:—

தெய்வம் மனுஷ்யாரூபீ

தெய்வம் நேரில் தோன்றாது

துணிவண்! என்றும் அதைவிட்டான்:—

நம்பினோர் கெடுவதில்லை!!

என்றார்கள் பேரவும்? இம்மூன்றின் உள் ஆழ்ந்த கருத்து:—

இக்கலியுகத்தில் ம... ட... டு... ம்

தெய்வம் நேரில் தோன்றாது. தோன்றவியலாது. தோன்றமுடியாது. தோன்றக்கூடாது.

காரணம்:—தெய்வ வேடம் போட்டு மனிதன் நடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டான்

வந்தனம் வழிபாடு செய்ய விரும்பவில்லை.

தெய்வத்தை மாசுபடுத்த ஆரம்பித்து விட்டான்.

தேவையில்லாத கற்பனைகளைப் புகுத்தி

ஆச்சாரத்தை விடுத்து, அனாச்சாரியாக ஆகி விட்டான்.

தெய்வத்தை ஓர் வேஷதாரி என

ஆக்கிக் கொண்ட தன்மையால், தெய்வமே

வந்து நேரில் தோன்றினாலும், அத்தெய்வத்தை

மதிக்கும் அறிவு! இவனிடம் இல்லை.

மிதிக்கும் மனம் இவனிடம் உண்டு.

இவன் மனதில் தெய்வசிந்தனை வியாபாரம்! &

விளம்பரம் & ஆடம்பரம்! ஆகிவிட்ட தன்மையால்

தெய்வம் நேரில் வரக் கூடாது! இயலாது!! முடியாது!!!

Abode of Love

You Are Everything!